

Å BEVISE HANS ORD

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Kjære Himmelske Far, vi er takknemlige for at vi er her i kveld. Vi, vi er takknemlige for at vi vet at Ditt Nærvær er her med oss. Nå ber vi om at Du må hjelpe hver enkelt av oss, etter vårt behov. Vi ber om dette i Jesu Navn. Amen. (Dere kan sette dere.)

Det føles bare godt at disse mikrofonene fungerer. Jeg var så lei meg for at jeg rotet det litt til i går, Budskapet som jeg så inderlig ønsket at dere skulle motta.

² Og jeg ville være sikker på at dere så dette. Dette er ankeret vi har. Vi er ikke forankret av kirken. Vi er forankret i Kristus, ser dere. Han er den eneste Veien. Han er det eneste trygge stedet, det eneste stedet hvor Gud noen gang satte Sitt Navn. Og Gud sa Han ville møte folket på stedet hvor Han valgte å sette Sitt Navn; ikke i noen port, men i den porten Han valgte. Og på det stedet vil Han møte folket, og kun der. Og vi ser at Gud ikke plasserte Sitt Navn noen andre steder enn i Sin Sønn, Jesus Kristus, for sønnen tar alltid farens etternavn.

Og nå sier du: “Vel, hvordan kan dette anvendes i dag? Alle sier: ‘Jeg er i Jesus.’”

³ Han er Ordet. Som: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.” Igjen i Åpenbaringen, det 19. kapitlet, står det også skrevet at når vi ser Hans komme, Bruden og Brudgommen, klærne Hans dyppet med Blod, “Hans Navn ble kalt ‘Guds Ord.’” Han er Guds Ord.

⁴ Og det er Han som er den levendegjørende kraften. Han er Den Hellige Ånd, som er denne—denne dynamikken som kommer inn i mekanikken, Ordet, får å levendegjøre Det. Og alt sammen må virke sammen, ellers vil det bare ikke fungere. Det er nødvendig å akseptere hele Bibelen, hele Kristus, det fulle Evangeliet.

⁵ Jeg ønsker å si, til dette panelet som jeg så på TV i går kveld, da jeg visste at det skulle sendes, og jeg så på den. Jeg ønsker å kommentere disse brødrene, de som var i det panelet, de svarte på spørsmål på en slik mesterlig måte! Og jeg er veldig tilbøyelig til å kritisere, vet dere, men uansett så var det ingenting å kritisere der. Det var helt ekte, og jeg kunne være enig i det, ett hundre prosent. [Forsamlingen applauderer—Red.] Takk. Amen. Disse svarene var riktige på alle punkter. Jeg satte virkelig pris på det. Jeg skulle bare ønske jeg hadde filmen å vise i menigheten min hjemme. Det var veldig fint.

⁶ Og jeg er så takknemlig for å vite at—at Gud har handlet i andre kretser, i tillegg til vår egen pinegruppe, og bringer fram

menn, disse Guds frø, som har ligget der ute alle disse årene, og ventet på at Lyset skulle skinne på dem.

7 Og det gir oss også en advarsel, venner, å vite at Jesus sa: “Da denne sovende jomfruen hadde begynt å komme inn for å kjøpe Olje, det var da Brudgommen kom.” Så vi kan se ved det, når vi ser episkopalerne, presbyterianerne, metodistene, baptistene, lutheranerne kommer inn for å hente Oljen, så var det stunden da Brudgommen kom. La oss huske det.

8 Jeg har aldri hørt Billy, sønnen min, si noe slikt til meg som han gjorde for bare noen få øyeblikk siden. Han sa: “Pappa, jeg forteller deg ikke hva du skal gjøre. Jeg mener ikke å påvirke deg med noe, men”, sa, “pappa, hva enn du gjør, bruk all din tid på de syke menneskene.” Han sa: “Jeg har aldri sett så mange syke mennesker!” Sa: “Jeg ga ut to hundre kort på bare et øyeblikk eller to.” Sa: “Det er så mange mennesker som er syke!” Det er veldig sjeldent at han sier dette til meg.

9 Og så kom jeg i kveld med noen små notater skrevet ned her, og noen kommentarer om den kommende dommen, og vet at vi sitter her i kveld med selve Guds kokende vrede under oss, og snart vil den velle fram. Og vet at Guds vrede venter; akkurat i det øyeblikket dette er sagt, vil det være over for millioner. Og å vite det i mitt hjerte, og vet at dette er sant! Og så ser vi så mange syke, som trekker og drar.

10 Og jeg tenkte: “I kveld er de fleste av dem kristne.” Og la meg si dette, til dere Guds barn. Hva enn du gjør, la alt annet fare. Tjen Gud, dag og natt, av hele ditt hjerte. Du, du kan føle at det er noe galt. Du kan kjenne det når du går i gatene, du bare . . . og hvor enn du går. Du vet det, hvis du er åndelig; og jeg vet dere er det.

11 Og jeg snakket med en mann, broder Stromei. Jeg vet ikke om Tony er her, eller ikke. Han, han var . . . [En broder sier: “Tony Salameh?”—Red.] Tony Salameh, Salameh, Salameh? Nei. Det er feil Tony. [En broder sier noe.] Nei, det er feil Tony. Dette er Tony fra—fra—fra Tucson. Hva er navnet hans? [Noen andre sier: “Stromei.”] Stromei! Jeg vet det er Salameh, Stromei, eller noe. Jeg blir helt . . .

12 I butikken hans, her om dagen, var det en mann som kom inn, det var veldig slående, han sa noe som brakte fram et minne i meg, da jeg . . . forrige gang jeg var i—i India.

13 Der, jeg tror Herren ga oss den største folkemengden vi noen gang har hatt på en gang, var i Bombay. Vi kunne ikke engang finne plasser noe sted, som kunne romme dem, titusener og tusenvis av mennesker.

14 Og rett før vi kom dit, var det en avis som var oversatt. Vel, det var, India er et tospråklig land, det var—det var den engelske avisen. Og sa: “Vel, jordskjelvene må være over, fuglene flyr tilbake til sine hjem i reirene sine.”

15 Noen få dager før jordskjelvet kom, som rev ned gjerdene og slikt. De små fuglene finner ly i steinene, og bygger rede; og på ettermiddagen eller midt på dagen, når solen er virkelig varm, står alle dyrene rundt steinmurene, for å komme i skyggen. Og i to dager, oppholdt fuglene seg ute i trærne, de ville ikke komme til reirene sine; og i to dager ville ikke dyrene, sauene og kveget komme ut på ettermiddagen, eller oppholde seg rundt disse murene. De—de holdt seg ute på marken og lente seg mot hverandre, for å få skygge.

16 Så helt plutselig, et jordskjelv, som bare rystet murene og rev ned bygningene. Og, ser dere, hvis de små fuglene hadde vært der inne, ville de ha omkommet. Hvis kveget hadde stått under det, og sauene, ville de ha omkommet. Gud advarer naturen!

17 For noen dager siden, nede i broder Tonys butikk, hørte jeg på en mann der som sa . . . Da dette jordskjelvet fant sted i Alaska, fisket han nede i det vi kaller Stony Point, i Mexico. Og han sa: “Fuglene spiste ikke, og fisken bet ikke. Det var noe galt. Og med ett brøt jordskjelvet løs.”

18 Og her om dagen, da det skjedde over i India, eller hvor enn det var, sa han at han fisket igjen. Han tenkte: “Vel, det er rart. Disse fiskene biter på denne tiden. Det er ikke en vak i vannet, noe sted. Vannet er like så stille, perfekt tidspunkt for fisken å bite, men de biter ikke. Og alle fuglene som vanligvis flyr der ute, måkene, som fanger fiskene og slikt, gikk rundt på elvebredden og klynget seg sammen. Etter noen få øyeblikk, begynte sjomose fra bunnen å komme opp *slik*, et jordskjelv hadde skjedd på den andre siden av jorden.” Ser dere, fiskene visste at det var noe galt, noe var i ferd med å skje. Fuglene visste det samme.

19 Sannelig, hvis Gud gir en fisk og en fugl dømmekraft, hvor mye mer skulle Han gi Sine—Sine barn! Vi vet at vi er i endetiden og dommen venter, så la oss være virkelig ærbødige. Flykt til Gud av hele ditt hjerte! “Å Kapernaum, du som har opphøyet deg selv til himmelen, skal bli brakt ned til helvete,” og i dag ligger hun under vannbunnen. Bare husk det, og be.

20 Nå, i kveld ønsker jeg å lese et Skriftsted her, bare for en liten stund. Vi skal be for de syke. Billy sa han ga ut en bunke med bønnekort. Og han delte ut noen i går, og jeg rakk ikke noen av dem i går kveld. Og jeg undret meg, da Den Hellige Ånd kom . . . Det er bare . . . Du kan ikke få Den til å virke. Det er akkurat som en liten spak, du setter deg selv inn i et gir. Det er dere som aktiverer Den Hellige Ånd, ikke jeg. Dere gjør det selv. Så jeg, i går kveld, la jeg merke til selv i skjelningen, at det ikke helt fungerte med folket som det skulle. Det virket ikke som de grep det til seg. Jeg har sett det her i det siste, det virker som, mer eller mindre, når jeg har snakket, legget hendene på syke, de vet.

21 Vi må være klar over hva som er gitt i oss, vi som tror på Jesus Kristus og blitt født av Hans Ånd og fylt med den

levendegjørende kraften, den kraften som er i deg. Ved å legge hendene på de andre, slik disiplene gjorde og ned gjennom tidsalderen, Den helbredet de syke fullstendig, reiste opp de døde, Den viste visjoner, profetier. Og akkurat den samme Ånd som levde blant de første apostlene, lever i menigheten i dag, og utvirker nøyaktig de samme tingene. Og jo raskere vi gjenkjenner dette! Ser dere, uansett hvor mye det virker, er du nødt til å gjenkjenne det og tro det. Det vil ikke gjøre det minste godt, før du tror det. Men i det øyeblikket du tror det, er problemene dine over. Det er sant.

²² La oss nå slå opp i Skriften. Jeg satt der ute for en liten stund siden, noterte ned noen flere Skriftsteder, for å endre teksten min for kvelden. Og jeg ønsker å lese litt fra Guds Ord, fra Lukasevangeliet, det 8. kapitlet, og begynner med det 40. verset. Hør nå, jeg skal lese et langt avsnitt.

Slik skjedde det at da Jesus vendte tilbake, ønsket folkemengden Ham velkommen, for alle var der og ventet på Ham.

Ville ikke det være en fin holdning for forsamlingen i kveld?

Se, det kom en mann som het Jairus, som var forstander for synagogen. Han falt ned for Jesu føtter og ba Ham om å komme til sitt hus,

for han hadde en eneste datter på omkring tolv år, og hun lå for døden. Mens Han gikk, trengte folkemengden seg inn på Ham.

En kvinne som hadde hatt blødninger i tolv år, og som hadde brukt alt hun hadde til livets opphold på leger og ikke kunne bli legt av noen,

kom nå bakfra og rørte ved kanten av kappen Hans. Straks stanset blødningen hennes.

Jesus sa: Hvem var det som rørte ved Meg? Da alle nektet, sa Peter og de som var med ham: Mester, folkemengden trenger på og presser Deg, og Du sier: Hvem var det som rørte ved Meg?

. . . Jesus sa: Noen har rørt ved Meg, for Jeg merket at det gikk kraft ut fra Meg.

Da kvinnen innså at hun ikke kunne skjule seg, kom hun skjelvende og falt ned foran Ham. og forklarte for Ham foran hele folket grunnen til at hun hadde rørt ved Ham, og hvordan hun ble helbredet med det samme.

Og Han sa til henne: Datter, vær ved godt mot, din tro har frelst deg. Gå bort i fred!

Mens Han . . . talte, kom noen fra synagogeforstanderens hus og sa til ham: Din datter er død; bry ikke Mesteren mer!

Men da Jesus hørte det, svarte Han og sa til ham: Vær ikke redd, bare tro, så skal hun bli frelst.

Da Han hadde kommet inn i huset, lot Han ingen gå inn, bortsett fra Peter, . . . Jakob og Johannes, og pikens far og mor.

Alle gråt . . . sørget over henne, men Han sa: Gråt ikke; hun er ikke død, men sover.

Men de bare lo av Ham, for de visste at hun var død.

Men Han sendte alle utenfor, tok henne ved hånden, kalte på piken og sa: Pike, stå opp!

Da vendte hennes ånd tilbake, og hun sto opp med det samme. Han ba dem gi henne noe å spise.

Foreldrene hennes var forundret, men Han forbød dem å si til noen hva som hadde skjedd.

²³ La oss nå be. Kjære Himmelske Far, når vi leser dette Ordet, vet vi at det er sannheten. Dette skjedde. Det er ikke en eller annen mytisk historie som vi kanskje kunne lese i en avis eller en skjønnlitterær bok, men dette kommer fra Boken som vi vet er Guds Ord. Vi tror det skjedde. Vi tror at denne Jesus som gjorde denne bemerkelsesverdige tingen, her er to tilfeller, om kvinnen med blødningen, og det døde barnet, vi tror at Han er Guds Sønn, at Gud reiste Ham opp fra de døde og har presentert Ham for oss i kveld, i Den Hellige Ånds person.

²⁴ Og vi tror at Han er her med oss i kveld. Og tror at Han er den samme i går, i dag og for evig, at Hans medlidenhet når ut til folket. Og når folket strekker seg ut etter Ham, vil vi få de samme resultatene i dag som de fikk på den tiden. Gi det igjen, Far, så vi kan få en fersk salvelse. Som broder Shakarian ba så oppriktig om, for et øyeblikk siden, og ba forsamlingen om å tro, vi ber igjen i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁵ Jeg ønsker å tale bare en liten stund, og det vil bare være en liten stund, for jeg ønsker å få disse menneskene med bønnekortene opp hit og be for dem. Og legge alt annet til side og bare be for de syke. Men før vi ber for de syke, er vi nødt til å få folket inn i den holdningen. Det er holdningen som alltid gir resultatene. Det er holdningen du har til Gud.

²⁶ Her er en kvinne som rørte ved kledningen Hans, hun ble helbredet, for blødninger. En soldat spyttet i ansiktet Hans og satte en tornekrone på hodet Hans, og følte ingen kraft.

²⁷ Det er din tilnærming. Holdningen er det som skal til. Og det er dette det er om i kveld, kjære venn, det trengs den holdningen. Vi er, og tror at vi er, i Jesu Kristi Nærvær, men det er din holdning som gir resultatene. Mekanikken er her, og det samme er dynamikken. Hvis du bare kan komme i gang, vil Gud gjøre resten.

28 Nå, dette emnet som jeg ønsker å tale over, en liten stund, er: *Å bevise Hans Ord*. Nå, det er en stor ting, å tenke på det: *Å bevise Hans Ord*.

29 Nå er Gud like i stand til å bevise Sitt Ord i kveld, som Han alltid har bevist Det. Og Bibelen sier også: “Prøv alt. Hold fast på det gode.”

30 Nå har dere hørt, uten tvil, hørt det gamle ordtaket: “Bevis det, så vil jeg tro det.” Men dette har ingen sannhet. Mange ganger har jeg sett mange ting bevist, som til og med var fullstendig vitenskapelig bevist, men folk trodde ikke på det likevel.

31 Jeg snakket med en mann, her for ikke lenge siden. Vi snakket om Guddommelig helbredelse. Han sa: “Jeg ville ikke trodd på det. Jeg bryr meg ikke om hva som ville skje, hvor mye bevis du kunne vise på det, jeg tror fremdeles ikke på det.” Vel, ja visst, uansett hva du noen gang hadde gjort for den mannen, er han—han fortapt. Han kan ikke tro. Det er ikke noe i ham som kan tro.

32 Jeg hadde nettopp en—en liten opplevelse her, for omtrent en uke siden, siden dere alle vet at jeg—jeg jakter. Og da jeg kom tilbake fra møtet mitt, hadde jeg jaktet på løve. Og etter at jeg flyttet til Arizona, er det bra, jeg liker å jakte på storvilt, og jeg liker å komme ut i naturen og observere det.

33 Nå, jeg er ingen morder. Jeg bare jakter. Så, jeg—jeg liker ikke å ødelegge vilt, jeg—jeg tror ikke det er riktig. Jeg synes det er like mye synd å drepe vilt, hvis du ikke bruker det og kommer til å bruke det til en hensikt, som det ville være å drepe noe annet. Jeg tror det er feil. Vi skulle ikke gjøre det. Gud ga det til oss til mat og til formål, og vi skulle ikke ødelegge det. Men det loven sier at du kan ta, er i orden. Bare ikke kast det bort.

34 Og jeg er der nede, sesongen er over for alt annet. Løver dreper mange kveg. Og jeg kjenner mange rancheiere oppe i landet. Og hver gang noen blir drept, ja, så ringer de meg, når en løve kommer inn blant sauer. En venn av meg, her om kvelden, tapte rundt trettifem hundre dollar på en kveld, ved at en løve bare drepte lam. Han kom inn, og, selvfølgelig, resten av løvene vil måtte betale for synden hans. Og så felte jeg løven, og så var det en kjempstor løve, og ni fot lang, og veide nesten to og noe, så det var—det var en god, stor løve.

35 Og så dro jeg fra Arizona-landområdet, opp til Utah, for å jakte. Og så ble jeg fortalt at det var folk der oppe, en mann som jeg skulle jakte med, var en statlig pelsjeger: “Og, for himmelens skyld, ikke nevne noe om religion, i nærheten av ham.” Sa: “Han var virkelig en røff kar.”

Og jeg sa, vel, jeg sa til mannen jeg dro med, jeg sa: “Jeg skal ikke nevne det.”

³⁶ Han sa: “Ikke si ‘predikant’. Hvis du gjør det, vil du aldri få gå på jakt. Han ville ikke ta deg med.” Sa: “Jeg jaktet med ham i tre dager, og sov med ham hver natt, spiste med ham hver dag, og han sa ikke engang: ‘God morgen. Hvordan går det? Vil du ha noe å spise? Ta oppvasken.’ Ingenting!” Sa: “Nå, bare ikke si noe om det.”

Jeg sa: “Jeg skal ikke si ett ord.” Så jeg sa ikke til ham at jeg ikke ville be, men jeg bare fortsatte å si til ham at jeg . . . Og jeg ber.

³⁷ Så da vi kom opp dit, mannen hadde en veldig hard karakter, og jeg trodde ikke at han trodde på noe. Og han hadde nettopp mistet en baby noen få kvelder før det, en dødfødt baby. Så dro vi på jakt. Og på den andre dagen, hadde mannen jeg var på jakt med, fortalt ham at jeg skulle få jakte overalt i området. Så da den andre jegeren, som var sammen med meg, hadde dratt, var vi langt oppe på fjelltoppene; hvor vi bare jaktet på en løve, inntil vi fikk ham inn i steinene, og han hadde kommet seg bort. Og så satt vi der og ventet på at hunden skulle komme tilbake. Og denne mannen sa til meg, han sa: “Den andre jegeren, vennen din, forteller meg at du kan jakte overalt. Har du masse penger?” Sa: “Jeg antar at det ikke er min sak.”

Og jeg sa: “Nei”, jeg sa, “det er ikke mye penger.” Jeg sa: “Jeg—jeg er sponset.”

Og han sa: “Åh, jeg skjønner.” Han sa: “Vel, jeg antar at det ikke er min sak igjen, men”, sa, “er du fra et firma som sponser deg?”

Han dro det rett ut av meg. Jeg lovet at jeg ikke skulle, ser dere. Så jeg sa, ja, jeg sa: “Nei, sir. Jeg er en predikant, en misjonær.”

Han sa: “En hva?”

Jeg sa: “Misjonær.” Og han bare sto og så på meg i noen få minutter.

Jeg sa: “Har du noe håp for Livet etter dette? Hva er ditt håp?”

Han sa: “Jeg er en Jack Mormon.”

Og jeg sa: “En hva?”

Han sa: “En Jack Mormon.”

Jeg sa: “Hva slag er det?”

Sa: “De som banner og drikker kaffe og røyker sigaretter.”

Jeg sa: “Vel, en ærlig bekjennelse er godt for sjelen.”

³⁸ Og så sa han—sa han: “Jeg ønsker å spørre deg om noe.” Han sa: “Jeg er blitt fortalt at mormonkirken er den eneste sanne kirken som finnes.” Han sa: “Tror du det?”

39 Jeg sa: “Når det gjelder kirken, så antar jeg at den er like bra som alle andre. Jeg kjenner bare én Sannhet, og det er Jesus Kristus.” Jeg sa: “Jeg vet at Han er Sannferdig.”

40 “Vel”, sa han, “jeg fikk en baby som ble født her om kvelden, dødfødt.” Han sa: “Jeg er blitt fortalt at denne babyen, fordi den var dødfødt, Gud aldri åndet livsånden inn i den, så vil jeg aldri se den igjen.” Han sa: “Hva tenker du om det?”

41 “Vel”, sa jeg, “Du vil ikke det som en Jack Mormon, det vil du så visst ikke. Det er en ting som er sikkert, du vil ikke se den så lenge du forblir en Jack Mormon.” Og han sa . . . Vel, han hadde presset meg, så jeg presset ham litt tilbake, ser dere. Vi hadde—hadde tid til å presse tilbake. Så han sa—han sa . . . Jeg sa: “Hva er i veien?”

Han sa: “Åh, jeg vet ikke.” Og han sa: “Vel, hva tror du?”

Jeg sa: “Jeg kjenner mange fine . . .”

42 Jeg visste ikke at han var mormoner. Og jeg var en veldig . . . Jeg vet, siden det var i Utah, det var sannsynligvis det, men jeg . . . fordi de fleste menneskene der oppe er mormonere, rundt Salt Lake City. Dette var imidlertid ikke Salt Lake City. Så jeg tenkte, “Vel, jeg har hatt noen fine mormoner-venner, som har vært i bønnekøene, fine mennesker.”

43 Og jeg sa: “Jeg har møtt noen veldig fine menn som er—er mormonere.” Og han sa, vel, han sa . . . Jeg sa: “Jeg kjenner ikke deres lære om det, og jeg ønsker ikke å si noe i motsetning til deres lære, fordi det er det du er, og jeg respekterer det høyt.” Og jeg sa: “Vel, og tror du det?”

Han sa: “Ja, sir, det gjør jeg. Men”, sa, “jeg lever ikke opp til det.”

44 Jeg sa: “Vel, jeg tror at Bibelen lærer at Gud kjente den babyen, for millioner av år siden, før verdens grunnleggelse.” Jeg sa: “Gud sa til Jeremia: ‘Før du ble unnfanget i din mors liv, før du kom ut av magen, kjente Jeg deg, helliget deg, og ordinerte deg til en profet for nasjonene.’” Jeg sa: “Det var så mye Han visste om det, ser du.”

Han sa: “Vel”, sa han, “takkt”.

45 Han begynte å gå nedover fjellet. Og så møtte han denne andre karen, og han sa: “Hvorfor fortalte du meg ikke at den karen var en predikant?” Og så, vi . . . Han snakket med ham litt og begynte å fortelle ham om møtene.

46 Nå, mormonere tror på profeti. Jeg . . . er kanskje ikke noen her, men de—men de tror på—på profeti. Men, så, kanskje jeg sier noe jeg ikke burde si, men jeg . . . Ja. Ja. Men likevel tror de.

Og han sa, han kom tilbake til meg, sa: “Jeg forstår at du er en profet.”

Jeg sa: “Nei, sir.” Jeg sa: “Jeg . . . Herren har vist meg noen få ting som skal skje.”

47 Og han satte av gårde, med en gang, sa: “La oss gå tilbake.” Og han satte seg i bilen sin, og dro ned til den . . . den lille byen han bodde i. Etter en liten stund, var han borte. Vi gjorde i stand hundene, for å ta en ny jakt rett etter lunsj. Og da vi gjorde det, ja, så dro han av sted i en bil.

48 Etter en liten stund kom en fin, ung mann tilbake, rundt sytten år gammel, han så virkelig ut som en hengiven kristen gentleman. Han sa: “Dette er broren min.” Sa: “Han er ikke en Jack Mormon. Han er en ekte mormoner.”

Jeg sa: “Hvordan går det, sønn?”

Og han sa: “Jeg har hørt av min bror, at du er en profet.”

Jeg sa: “Nei, sir.” Jeg sa: “Det er ikke det at jeg er en profet.” Jeg sa: “Herren har vist meg ting som skal skje.”

49 Han sa: “Jeg har et skudd i armen akkurat nå, det er meningen at jeg skal på operasjonsbordet.” Han sa: “Men broren min fortalte meg dette. Og jeg sa: ‘Hvis det er slik, trenger jeg ikke operasjonen.’” Han så meg rett inn i øynene, et ærlig, sant, oppriktig blikk, sa: “Legg hendene dine på meg. Hvis disse tingene er sant, vil jeg ikke trenge operasjonen.” Han dro hjem frisk.

50 Denne broderen, min kristne venn, var på jakt med meg, fra Phoenix. Han sa til meg, han sa . . . Noen av disse guttene sitter her akkurat nå. Jeg vet at en av dem er til stede her. Vi dro hjem. Han sa: “Broder Branham, hvis Herren ville vise deg en visjon og la deg fortelle disse mormonerne nøyaktig hva som kommer til å skje, så vil det overbevise dem, for de ser etter det.”

51 Så, jeg ba, og jeg ba. Og på vei hjem igjen, kom jeg opp, på følgende mandag, søndag, rundt klokken ti, jeg sto i rommet, etter møtet den morgenen, og kikket ut.

52 Og jeg så lommelykter som blinket, eller et slags lys som blinket. Og jeg så en løve som var i et tre, og—og den var for liten til at jeg ville skyte den. Jeg ville ikke ha den. Og det var noen andre som skjød den, og da de gjorde det, skjøt de den med et for stort gevær. Den sprengte løven i filler. Jeg likte ikke måten det ble gjort på.

53 Da jeg kom opp til Phoenix, fortalte jeg broder Dawson det, og broder Mosley. Jeg vet han er her. Jeg så ham her om dagen, et sted her. Og han dro opp sammen med meg, han og hans kone. Og jeg sa: “Følg med og se, det er SÅ SIER HERREN. Det kommer til å skje på den måten.”

54 Vi ventet flere netter, fire eller fem netter, hadde vi jaktet, eller dager. Det er sjelden man klarer å jage en løve opp i et tre om natten. Så skjedde det, at da de kom hjem, slapp de hundene løs, denne jegeren, denne mormongutten. Og løven sporet opp,

eller hunden sporet opp løven, rettere sagt, og jagde den opp i et tre. Og klokken ti om kvelden kom de og fikk oss ut av sengen. Vi dro ut der, og der var den samme løven i treet. Lyktene lyste, broder Mosley skjøt ham med omtrent .44 kaliber, det sprenget omtrent løven i to. Og der var det, helt nøyaktig slik det ble sagt.

Neste dag møtte jeg lederen for viltoppsynet i staten, en annen Jack Mormon. Jeg samlet disse guttene og ledet dem tilbake, hjem til Kristus.

Jeg sier dere, Han er den samme i går, i dag og for evig. Gud beviser at Hans Ord er sant.

Du har hørt folk si: "Å se er å tro." Det er ikke helt sant. Mange mennesker ser, og de tror fremdeles ikke.

⁵⁵ Den tiden da Jesus var på jorden, hvorfor gjenkjente de Ham ikke, at Han var Guds Ord manifestert? Hvorfor innså ikke folket at Moses sa: "Herren deres Gud skal reise opp en profet likesom meg"? Og Han oppfylte ethvert Ord som Bibelen talte at Han ville gjøre, men de trodde det ikke.

⁵⁶ Men Gud har i enhver tidsalder bevist at Hans Ord er sant. Han beviser alltid Sitt Ord. Så sier de noen ganger at: "Å se er å tro." Det stemmer ikke. Men vi vet at Gud fortsetter rett videre og beviser Sitt Ord i hver tidsalder.

⁵⁷ Vi vet at Han beviste det for Adam og Eva, da Han sa: "På den dag dere eter av det, den dag skal dere visselig dø." Vi må erkjenne det, at det er sant. Vi tror det, for Han har bevist det for oss, og vi vet at det er sannheten.

⁵⁸ Nå skal vi bare ta noen eksempler hvor Gud stadfestet Sitt Ord. La oss ta, for eksempel, i Noas dager. Gud talte et budskap til Noa som sannelig var uvitenskapelig og utrolig. Ingen kunne tro det. Det hadde aldri regnet på jorden. Uvitenskapelig!

⁵⁹ Kanskje de var en større vitenskapelig tidsalder da enn vi er nå, fordi de bygde pyramider og sfinkser og så videre på den tiden, som vi ikke kan bygge nå. De kjente til en kraft, en slags mekanisk kraft, kanskje atomkraft eller noe, så de kunne løfte de store steinblokkene, som vi ikke kunne gjøre i dag. Men de gjorde store vitenskapelige ting. De hadde noe de kunne balsamere en kropp med, for å få den til å se naturlig ut i hundrevis av år. Vi har mistet den kunsten.

⁶⁰ Jesus sa: "Som det var i Noas dager, slik skal det være ved Menneskesønnens komme." Og vi vet at vi skal gå inn i en ny, stor vitenskapelig tidsalder.

⁶¹ Og budskapet som Noa hadde, var stikk i strid med troen på den tiden, i kirken, og det var også helt i motsetning til den vitenskapelige forskningen. Men Gud beviste at Hans Ord var sannheten. Gud beviste at det den profeten sa var sannheten.

⁶² Vi skal også se på en til, bare et øyeblikk. Abraham var en annen Herrens profet, som Ordet kom til. Og fortalte ham, da han

var syttifem år gammel, og Sarah var sekstifem år gammel, at han skulle få et barn med Sarah. Nå, det var litt av et sjokk for en ikke-troende. Kunne du forestille deg i dag, at en slik ting skulle skje selv i denne tid, med alle våre vitenskapelige fremskritt og alle disse prøverørsbabyene de snakker om, og så videre? Men denne gamle kvinnen, nå, sekstifem år gammel, og en gammel mann på syttifem år, men Herrens Ord kom til Abraham og fortalte ham at dette kom til å skje. Og Abraham trodde Gud. Nå, uansett hvor mye Gud talte, og hvor sant det var, måtte Abraham tro det Gud sa, for at det skulle skje. Se nå hvordan den mannen ble testet, med sitt vitnesbyrd, at han trodde.

⁶³ Den samme mannen som kom med den bekjennelsen, at han trodde Gud, han er en person som du er, som sitter her i kveld. Vi tror fremdeles på Gud. Vi må tro at Hans Ord er Sannheten. Og Han vil bevise det, at Det er Sannheten, hvis vi bare vil tro det.

⁶⁴ Se nå på hindringene som Abraham hadde. Det første var hans alder, syttifem år gammel, og Sarah var sekstifem. Hun var langt forbi forandringen i livet, overgangsalderen. Ingen tvil om at det hadde stoppet, mange år tidligere. Han hadde levd med henne som en kone. Det var halvsøsteren hans, hadde sannsynligvis tatt henne da hun bare var en jente i tenårene, og hadde giftet seg med henne. Og han hadde ingen barn. Hun var fullstendig ufruktbar. Og nå finner vi at, for å gjøre dette, måtte han atskille seg fra alle menneskene som ikke trodde det, for å få det til å skje.

⁶⁵ Jeg mener ikke å si at du må atskille deg fra mennesker. Men du må atskille deg fra all vantroens sladder, og holde deg unna det. Når folk sier: "Åh, de tingene skjer ikke! Det er en gjeng med gale mennesker! Det er ikke noe slikt som skjer", bare lukk ørene og gå bort. Ikke bry deg om det.

⁶⁶ Bibelen sier at "Abraham tvilte ikke på Guds løfte i vantro; men var sterk og ga Gud ære." Navnet hans ble forandret fra Abram til Abraham, navnet hans ble forandret, "nasjonenes far". Kunne du forestille deg en mann som levde med sin kone, sin kjæreste, at han hadde levd med henne nå i alle disse årene, og nå et sted i en alder av åtti år, og hans kone sytti år gammel, og likevel uten ett barn eller noe håp om barn, hevdet han likevel at var "nasjonens far". Kunne du forestille deg kritikken fra mennesker som gikk forbi, ville si: "Nasjonenes far, nå hvor mange barn har du nå?" Og all kritikken han måtte gjennomgå!

⁶⁷ Men Abraham tvilte ikke noe sted i det hele tatt, i vantro. Han trodde at Gud var i stand til å utføre det som Han hadde lovet, at Gud ville stadfeste Sitt Ord, uansett hvor lang tid det tok. Men i stedet for å bli svakere for hver gang, som vi har lett for å bli, ble han sterkere hele tiden. "Hvis det ikke skjedde i dag, vil det bli et større mirakel i morgen, for det er én dag senere." Det

var Gud, det var Gud i Abraham, for han visste at Gud beviste at alle Hans Ord var sanne.

Hvis Hans barn bare vil ta Hans Ord, så Han kan bevise Det ved deg! Det er den eneste måten Han kan bevise Sitt Ord.

Han beviser Det ikke for de vantro. De kan ikke overbevises; de er vantro. Men, Det er ikke til de vantro. Det er ikke for de vantro.

⁶⁸ Det er for den som tror. Og hvis Han kan finne noen som vil tro Hans Ord, vil Han bevise Sitt Ord gjennom deg. Og noen ganger skjer sykdom og slikt med oss på den måten, slik at Gud kan bevise Seg Selv.

Husker du den blinde mannen som Jesus fant? De sa: "Hvem syndet, han eller hans far, hans mor?"

⁶⁹ Han sa: "I dette tilfellet, ingen av dem, men for at Guds gjerninger skulle bli gjort kjent." Ser dere, det skjedde med gutten slik at Jesus kunne bli herliggjort. Noen ganger er ikke sykdom en forbannelse, det er en velsignelse, slik at vi kan holde vår tro der ute og kalle de tingene som ikke er, som om de var. Gud sa det, og Han vil bevise at det er slik, hvis du bare ikke blir svekket under testen.

⁷⁰ Han kunne bevise Job, en gang, at han ikke ville forbanne Ham rett i ansiktet. Se på prøvelsen som Job gikk gjennom. Men nede i selve dødens kjeve, sa han likevel: "Herren ga, Herren tok, velsignet være Herrens Navn!" Han trodde virkelig på det. Gud beviste Sitt Ord for Job. Han beviste det for Abraham. Han beviste at det var sant.

⁷¹ Han beviste det også ved Moses. Og da Moses, da vanskelighetene tårnet seg opp for ham, hadde Moses det i tankene sine, at han kunne være en befrier, for moren hadde sannsynligvis fortalt ham at han var født som et særegent barn. Hun—hun var læreren hans, som oppdro ham i Faraos palass, hadde uten tvil fortalt ham: "Sønn, vi har bedt om at vi må bli utfriidd, og vi tror at du er det barnet som Gud vil bruke til å utfri." Og så da han . . .

⁷² Se, han vokste opp til å bli sønn av Faraos datter, og vi finner ut at han skulle bli arving til tronen. Ja, uten tvil tenkte de da, at han ville bli den neste Farao: "Og det var slik han ville utfri folket, ved å bli den neste Farao." Men Gud hadde en . . . Hvis det hadde vært slik, så ville han ha gjort det gjennom noe fysisk, gjennom en—en—en politisk handling. Men Gud handler ikke alltid på den måten.

⁷³ Gud har Sine egne måter å gjøre ting på, og Han sa at Han ville "føre dem ut". Han sa til Abraham: "Etter fire hundre år", ville Han "føre dem ut med en mektig hånd", Han ville "vise tegn og under". Så han kunne ikke gjøre det på den måten, så

Abra- . . . Vi ser at Abraham trodde Gud, og her er Moses nå som tror Gud.

⁷⁴ Og Moses kikket ut av det samme vinduet som Faraos gjorde, han så det samme folket. Faraos så ut på dem, som: “Et forbannet folk, et folk som ikke hadde noe annet enn en masse fanatisme, for en Gud, og en eller annen ørken-Gud et sted, som de ikke visste noe om; en usynlig instans som de ba til, som det ikke var noe i. De er en gjeng med fanatikere. Og de var en gjeng med slaver. Og det at deres Gud lot dem være slaver, beviste at Han ikke var Gud.”

⁷⁵ Og midt i alt sammen, reiste Han opp nettopp den mannen. Gud gjør ting på slike uvanlige måter, akkurat der iblant dem. Ikke en teolog, ikke en lærer, ikke en prest, ikke en av deres hellige menn; men bare en vanlig mann, født for jobben. Og Gud kalte ham til å være Sin profet, og sendte ham ned dit. Og ingenting annet i hånden sin enn en krokete stav, for å møte en hær, de mekaniserte enheter som hadde erobret hele verden. Men med den staven i hånden, slik Gud ba ham om å holde staven i hånden, og han ville utfri Israel, og han gikk ned og gjorde det, fordi Gud lovet det. Hvordan skal han gjøre det? “Jeg vil være med deg.”

Han sa: “Vis meg Din herlighet, Herre. Jeg er treg til å tale. Jeg kan ikke snakke riktig. Og jeg . . .” Han hadde en million unnskyldninger.

⁷⁶ Men Han sa: “Jeg vil være med deg.” Og det var alt som skulle til. Han gikk og tok Guds Ord. Uansett hvor farlig oppgaven virket, fortsatte Moses å tro på Gud. Og Gud beviste gjennom Moses at Hans Ord var sannheten. For, uansett hva som skjedde, holdt Moses seg rett med Ordet. Under reisen . . .

⁷⁷ Gud fortalte dem også nede i Egypt at Han ville utfri dem: “Inn i det lovede land, det gode landet fullt av melk og honning.” Og det var virkelig der. De visste ikke at det var der, men Han sa: “Det er der, og Jeg har gitt det til deg. Det er allerede ditt, bare gå og gjør krav på det!”

⁷⁸ Og i ørkenen, da mange av dem som kom ut, danset i Ånden, mens Miriam slo på tamburinen; spiste manna fra Himmelen; hørte Moses synge i Ånden; så på miraklene og tegnene som skjedde. Men da det kom til et oppgjør, å tro hele Guds Ord, hele løftet, så sviktet de.

Kun to av dem trodde det, det var Josva og Kaleb. Og de brakte tilbake beviset på at landet var godt.

⁷⁹ Men det var omstendigheter, det var dette som hindret dem. Fordi, de sa: “Vi er ikke i stand til å innta det landet, fordi deres byer er omgitt av murer, deres—deres—deres delegater er der. Ikke deres delegater, men deres—deres folk er store kjemper. Vel, vi ser ut som gresshopper, ved siden av dem.”

⁸⁰ Josva og Kaleb sa: “Vi er mer enn i stand til å innta det.” Hvorfor? Gud hadde gitt det til dem, uansett hvor store kjempene var. Hindringene betydde ingenting for dem. Gud hadde sagt det! Og Gud beviste det ved dem. Og de gikk over og inntok landet, slik Gud sa de ville gjøre det. Han beviste det for dem.

⁸¹ Nå, da de kom opp i april måned, da vannet strømmet ned fra fjellene, over snøfonnene og så videre, og det så ut som Gud var en dårlig general, som ledet hæren Sin rett opp til et sted, der Han hadde stengt dem ute fra det lovede land. Og nettopp den tiden Han førte dem over, skulle føre dem over, det var den verste måneden i året. Måneden da Jordan fløt over sine bredder, fløt rett ut på parkene. Vel, hvis de skulle føre dem over, ville det være om sommeren, da de kunne vade over. Men Han ventet til vannet ble dypt. Han liker å vise at Han er Gud. Han liker å bevise Sitt Ord, uansett.

⁸² Det spiller ingen rolle om legen sa: “Du er døende av kreft.” Det er alt mannen vet. Kanskje vannet er dypt for noen av dere i kveld. Men, husk, Gud ga løftet. Gud holder Sitt Ord, og Gud stadfester Sitt Ord. Det er Sannheten.

⁸³ Han ventet til vannet ble grumsete, til det ble dypt og gikk over hodene deres, og så videre, og så åpnet Han opp veien. Han gikk foran dem og banet veien.

⁸⁴ Hvordan skulle de komme seg inn i Jeriko, når alt sammen var stengt? Josva lurte på dette. Han visste at Gud hadde ledet ham så langt, det neste steget tilhører Gud.

⁸⁵ En dag, da han var ute og gikk rundt og kikket på murene, så han en Mann som sto med Sitt sverd trukket. Og han trakk sverdet sitt og gikk for å møte Mannen, han sa: “Hvem er Du for? Er Du med oss eller er Du med vår fiende?”

⁸⁶ Han sa: “Jeg er Høvdingen over Herrens hær.” Og Han fortalte ham hva han skulle gjøre. Hvordan skal han kunne blåse i en trompet og en mur falle ned, som de kunne kjøre et kappløp med vogner over? Hvordan kan det ha noe med en trompet å gjøre?

⁸⁷ Gud bruker slike enkle metoder. Det er så, enkelheten i det, som gjør det til Gud for meg. Vi prøver alltid å finne noe stort noe, som vil gjøre noe, og Gud . . . en eller annen stor organisasjon som vil ta alt sammen og rydde opp i det. Mens Gud tar en enkel person, kun én mann som Han kan holde i Sine hender, og Han vil bevise ethvert Ord som Han sa, ved Det. Bruker slike enkle, små metoder!

⁸⁸ “Blås i en trompet.” Ikke grav ut muren, men: “Bare blås i en trompet, og murene vil falle ned. Trompetstøtet vil slå ned murene.” Hvor tåpelig for det kjødelige sinn! Men Gud beviste at Hans Ord var sant, for murene falt ned, oppå hverandre. De dro rett opp, og de inntok byen.

⁸⁹ Åh, Gud liker å bevise at Han er Gud! Josva visste det. En dag, og da han sto der, skjedde et av de største paradoksene som noensinne har skjedd, utenom Jesu Kristi død, begravelse og oppstandelse. Da fienden . . . Han hadde samlet seg mot dem, og de forskjellige hærene var i fjellene. Han hadde omringet dem, og solen var på vei ned. Åh, du store, hvilken tid det var for general Josva!

⁹⁰ Husk, han kjempet seg gjennom hele landet, uten å ha et sykehus, en sykepleier, et førstehjelpsutstyr, og hadde ikke én såret mann. Fortell meg noe som kan slå det. Ja, sir. Han hadde ikke noe sykehus, ingen sykepleiere, og han mistet aldri noen mann, så lenge de vandret i Herrens vilje og Ord. Gud beviste at Han var med dem. Det er riktig. Legg merke til det nå.

⁹¹ Og vi ser at Josva visste, at hvis natten kom, ville de liste seg rundt og komme sammen med hverandre, og—og omgruppere seg og danne en ny stor hær, og han ville få vanskeligheter med dem neste dag. Han visste ikke hva han skulle gjøre, så han så opp til Gud. Han trengte hjelp, og han trengte at solen skulle stå stille. Så han bare befalte solen å stå stille, og . . . sa at “månen skulle stå over Ajjalon”, ikke bevege seg før han befalte det. Og månen og solen forble stille i tjuefire timer, da Josva utkjempet slaget og beseiret fienden, fordi han var på sin plikts post. Han hadde rett til å gjøre det, fordi han adlød Guds bud.

⁹² Og så lenge du er på din post, holder Guds Ord, gjør nøyaktig det Han ba deg om å gjøre, marsjerende etter Guds ordre, har du rett til å si til det fjellet: “Flytt deg!”

⁹³ Gud holder Sitt Ord. “Hvis du sier til dette fjellet: ‘Flytt deg’, ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, kan du få det du har sagt.” Jesus sa det i Markus 11,22. Det er Sannheten. Jeg vet at det er Sannheten. Det er Guds Ord, og det beviser at det er Sannheten. Vi er bare redde noen ganger. Vi kommer til et punkt, der vi er redde for at Han ikke vil holde det Ordet. Han vil holde det Ordet. Han sa Han ville gjøre det. Nå, vi finner at det er sant. Han beviste det.

⁹⁴ Jesajas profeti, en dag, noe som aldri hadde skjedd; aldri før og aldri siden. Han sa: “En jomfru skal bli med barn.” Kunne du forestille deg at en kvinne ville få et barn, uten å kjenne en mann? Jesaja sa: “En jomfru skal bli med barn.”

Og Gud fikk en jomfru til å bli med barn, for å bevise at Hans Ord var sant. Han beviste Sitt Ord, fordi en jomfru ble med barn og hun brakte fram Sønnen.

⁹⁵ Nå, Ordet ble kjød, se hva Det gjorde. Da Sønnen kom fram, var Han Ordet Selv. “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.”

⁹⁶ Han var det levende Ordet. Han beviste at Han var det levende Ordet. Han sa til lærerne på den tiden: “Hvem kan fordømme Meg for synd?” *Synd* er “vantrø”. “Hvem kan fortelle Meg at Jeg er en vantrø? Ethvert Ord som er skrevet om Meg, har blitt oppfylt.” De siste syv forutsigelsene om Hans liv, ble oppfylt i de siste syv timene, på korset. Alt som var skrevet om Ham, ble oppfylt, fordi Han var Ordet. Han beviste at Han var, var. Han helbredet de syke. Han reiste opp de døde. Han beseiret døden, helvete og graven. Han beviste at Han var Ordet.

Legg merke til dette tilfellet her i Jairus sitt hus. Han var . . . Han hadde fortalt dem sannheten. Vi ser Ham idet Han krysset havet. Han kommer inn.

⁹⁷ Det var en liten kvinne oppe på åsen, som hadde brukt alle pengene sine hos legene. Uten tvil hadde legene gjort alt de kunne for å få kvinnen frisk; sannsynligvis hebraiske leger, og det var en hebraisk kvinne, så de hadde gjort alt de kunne for sin søster. Selv om de ikke hadde noe til å stoppe disse blødningene, som kanskje var overgangsalderen og blodet hennes hadde strømmet ut til hun . . . den lille damen var så svak at hun nesten ikke kunne komme seg rundt noe mer. Og hun hadde hørt om Jesus. Og da hun så den lille båten gå inn under piletrærne, gikk hun ned for å finne det ut.

⁹⁸ Mange av kritikerne Hans sto der. Og i dag er Han er ikke fri for kritikere. Hvis de visste Hvem Han var, ville de ikke ha vært Hans kritikere. Men de var Hans kritikere, fordi de ikke visste Hvem Han var.

Og slik er det med Budskapet i dag, så mange gode menn og kvinner kritiserer Dette, fordi de ikke vet hva Det er.

⁹⁹ Jesus sa: “Hvis dere hadde kjent Moses, hadde dere kjent Meg. Moses talte om Meg. Mange store menn lengtet etter å se denne tiden. Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Jeg har et større vitnesbyrd”, sa Han, “enn Johannes, for de gjerningene Jeg gjør, beviser at Faderen er med Meg.” Han hadde større gjerninger, fordi Han var den Identifiserte. Johannes var også identifisert, som røsten av en som ropte i ødemarken. Men da Han kom, var Han profeten som Moses sa ville bli reist opp.

Som jeg sa her om kvelden, Han kom i tre navn; navnet til Guds Sønn, Menneskesønnen og Davids Sønn.

¹⁰⁰ Da Han var her på jorden, første gang, var Han Menneskesønnen. Han kunne ikke være Guds Sønn da; Han hevdet aldri å være det. Han sa Han var “Menneskesønnen”. Når noen spurte Ham, sa Han: “Dere ser Menneskesønnen; Menneskesønnen.” Nå, “Menneskesønnen” er en *profet*. Han måtte komme på den måten, fordi, Skriften, Han kan ikke komme i motsetning til Skriften.

¹⁰¹ Det er derfor, i dag, at vårt–vårt Budskap for denne tiden ikke kan komme gjennom teologer og teologi, det må komme

tilbake til det samme som det lovet å gjøre. Det må være på den måten.

¹⁰² Så vi ser at i denne Mannen, måtte Han være en profet. Ikke Guds Sønn der, Han måtte være Menneskesønn. Jehova Selv kalte profetene, Jeremia og dem, "Menneskesønnen." "Når dere ser Menneskesønnen . . ." "Hvem er Menneskesønnen?" spurte de om hele tiden.

¹⁰³ Da tjente Han Sitt virke som Menneskesønn. Så tjente Han Sitt virke nå som Guds Sønn. Gud er en Ånd, og nå har Han virket gjennom Menighetstidene, som Guds Sønn. Så, i Tusenårsriket, vil Han være Davids Sønn, når Han sitter på Davids trone. Han vil være arving til tronen, Davids Sønn. Menneskesønnen, Guds Sønn, Davids Sønn, og det er den samme Mannen hele tiden.

¹⁰⁴ Akkurat som Fader, Sønn og Hellig Ånd; Guds tjeneste. Han var Gud Faderen, så ble Han Gud Sønnen, nå er Han Gud Den Hellige Ånd. Ikke tre Guder; én Gud, tre manifestasjoner, tre attributter av den samme Gud.

Nå ser vi, og i denne tiden som vi lever i nå, holder Gud Sitt Ord akkurat som Han gjorde da.

¹⁰⁵ Vi finner ut at Han kom over havet. Denne kvinnen trodde på Ham, det var noe inni henne som begynte å banke. Hun hadde ikke noe Skriftsted for det, ikke noe mer Skriftsted enn Josva hadde for å stoppe solen, men hun trodde i sitt hjerte at Han var Guds Sønn. Så hun sa: "Hvis jeg bare kan berøre Hans kledning, vil jeg bli helbredet." Så hun presset seg gjennom folkemengden inntil hun berørte kledningen Hans, og blødningen stoppet.

¹⁰⁶ Nå, Han så på folkemengden, for å finne ut hvem som rørte ved Ham. Uten tvil var det noen. Han stoppet. Hele folket flokket seg rundt Ham; og noen gjorde narr av Ham, noen lo av Ham; presten sto på avstand og tvilte på Ham, og presteskapet og så videre. Men det var noen som trodde på Ham. Og, og etter en stund stoppet Han, helt plutselig, snudde Seg rundt og sa: "Hvem rørte ved Meg?"

¹⁰⁷ Noen av dem sa: "Men, Mester!" Jeg tror det var Peter som sa: "Men, hele folkemengden trenger seg jo på Deg. Så, hvem 'rørte ved' Deg? Men, alle rører jo ved Deg!"

Han sa: "Men Jeg merker at kraft har gått ut fra Meg." Han ble svak. Det var en annerledes berøring.

¹⁰⁸ Om vi bare kunne se dette, broder, søster! Hvis du kan berøre Ham med den spesielle berøringen! Åh, syke mennesker, jeg skal straks be for dere, om bare noen få minutter. Jeg tror at jeg har Den Hellige Ånd, ikke mer Hellig Ånd enn det du har rett der ute, disse mennene har her. Den samme Hellige Ånd, men det er et Guds bud; og hvis du vil tro at det er Guds bud, å be for de syke og legge hendene på dem og drive ut onde ånder, og løftene

som Han har gitt, vil det samme skje med deg. Du vil få det du ber om, hvis du kan tro det.

“Tror du at Jeg er i stand til å gjøre dette?” sa Jesus.

¹⁰⁹ “Ja, Herre, jeg tror”, sa mannen med barnet med epilepsi: “Jeg tror at Du er Guds Sønn som skulle komme til verden.” Nå, vi vet at det bare er denne holdningen som kan gi resultatene.

¹¹⁰ Nå, raskt, la oss tenke på Ham et øyeblikk, her er Han på vei opp. En liten prest kom ned, uten tvil var den lille karen en grenseland-troende.

¹¹¹ Det er så mange av dem i verden i dag, små grenseland-troende. De ønsker å tro Det. De ønsker å tro at Den Hellige Ånd er virkelig. De ønsker å tro at dette er den apostoliske bevegelsen, slik Gud lovet i de siste dager, at Han ville utøse Sin Ånd. Vi . . . han ønsker å tro på Malakias 4, som Han lovet, at i de siste dager ville den—den originale pinse-Troen bli gjenopprettet tilbake til—til menigheten igjen.

¹¹² Malakias 4 erklærer det. “Se, Jeg vil sende dere Elias i den siste tid”, det er riktig, “og han vil gjenopprette barnas Tro tilbake til fedrene igjen”, ser dere, “fedrenes Tro til barna også”. Ser dere, det må skje.

Du sier: “Vel, det var Johannes døperen.” Nei, nei.

¹¹³ Døperen Johannes var Malakias 3. Det er riktig. Matteus 11 sier så: “Hvis dere kan ta imot det, dette er han det tales om: ‘Se, Jeg sender Min budbærer foran Mitt ansikt.’” Det var Elias, ja visst. Jesus sa at det var det. Men ikke Elias i Malakias 4, i det hele tatt.

¹¹⁴ Fordi: “Umiddelbart etter det Budskapet, skal jorden bli fortært med ild, og de rettfærdige gå ut på de ugudeliges aske.” Så det skjedde ikke på Johannes’ tid. Vi trenger å ha et Budskap som skrider fram, som bringer folket ut av alle disse denominelle tilstandene, tilbake til den originale, ekte Pinsetroen. Og vi ser at det skjer, det oppfyller et Skriftsted som må skje. Alle Skriftsteder må bli oppfylt. Hvor mange flere slike vi kunne vise til, det ville tatt meg lengre tid enn tiden jeg har igjen nå, for å vise det. Men dere forstår disse tingene, at det må skje akkurat slik som dette, med Abrahams barn, akkurat som Han lovet.

¹¹⁵ Vi ser Jesus gå opp nå, for å helbrede den lille jenta. Fordi, faren, den lille grenseland-troende, noe kom til et punkt at han måtte anerkjenne Jesus, siden legen hadde gitt henne opp. Og han tok på seg den lille svarte hatten sin og la i vei ned, for å se om han kunne finne Jesus. Ser dere, Han er alltid rett der når du trenger Ham. Han fant Ham akkurat da Han kom i land.

¹¹⁶ Og han sa: “Kom til den lille jenta mi, legg hendene Dine på henne, og hun vil bli frisk.” Sa: “Hun ligger for døden. Hun er mitt eneste barn.” Sa: “Hun er tolv år gammel. Vi har ingen andre barn. Kona og jeg”, kanskje, “begynner å bli gamle. Og

dette er det eneste barnet vi har, og hun ligger for døden. Herre, jeg tror på Deg. Hvis Du bare vil komme og legge hendene Dine på henne, vil hun bli frisk.”

Ser dere, hva gjenkjente han? Han gjenkjente at det lovede Guds Ord var manifestert i denne Mannen.

117 Akkurat det samme som Nikodemus sa: “Rabbi, lærer, vi vet at Du er en lærer som kommer fra Gud. Vi vet det. Føriserne vet det.” Hvorfor bekjente de det ikke? “Intet menneske kunne gjøre de tingene som Du gjør, uten at Gud var med Ham. Vi vet at Du kommer fra Gud.”

118 Her finner vi ut at Jairus trodde det samme. Han sa: “Kom og legg Din hånd.” Han visste at Gud var i Ham. “Legg Dine hender på barnet mitt. Selv om hun ligger for døden, vil hun leve.”

119 Han bare gikk med sammen med ham. Og mens han gikk, kom en budbringer tilbake, og sa: “Ikke plag Ham, ikke plag Mesteren noe mer. Jenta er død, hun er borte nå. Hun har gått bort.”

Jesus snudde Seg til Jairus, sa: “Sa Jeg ikke til deg: ‘Hvis du bare ville tro, ville du se Guds herlighet’? Hvis du bare vil tro det!”

120 Han kom inn i rommet, og der klaget og gråt og jamret de alle sammen, akkurat som en hvilken som helst person ville gjøre. En fin, liten jente, pastorens datter, hadde dødd, og hun var tatt ut av denne verden. Og hun hadde sannsynligvis vært død i timevis, og så hadde de lagt henne ut på sofaen, og var klare til å balsamere kroppen hennes, kanskje, og legge henne bort og begrave henne.

Så ser vi at Jesus gikk inn i huset. Alle sammen sørget. Han sa: “Vær i ro.” Han sa: “Hun er ikke død, men hun sover.”

121 Nå, kan du forestille deg hva de tenkte? “Vel, denne mannen kjenner vi nå. Vi har fått greie på at Han er et uekte barn. Og vi hører om Hans, alle Hans ubesindige forutsigelser som Han kommer med. Og nå vet vi at presten har rett, ‘mannen er gal’, for vi vet at hun er død. Legen erklærte henne ‘død’, og der ligger hun. Hun er borte, og vi vet at hun er død.” De sa, de hånlo av Ham, med andre ord, fikk Ham til å føle seg forlegen, ved å kritisere Ham.

122 Men Han hadde sagt at hun ikke var død. Det er alt som trengs. “Hun sover.” Uansett hvor mange kritikere, Han kommer til å bevise Sitt Ord! Han sendte dem alle ut av huset, fikk alle de vantro bort. Tok Peter, Jakob og Johannes, de troende, tre vitner, og faren og moren, gikk inn og tok datteren i hånden, og talte på et språk som kalte hennes sjel tilbake fra et sted der ute i Evigheten. Og jenta levde.

123 Hva gjorde Han? Han beviste Sitt Ord. Han beviste det Han sa. Hun var ikke død. Hun sov. Nå, vi ser at ved å gjøre dette, og innser at Han beviste noe annet der. Han beviste at Han var Gud.

Han beviste at Han hadde forutvitenhet. Se hva Hans Ord sa nå. "Hun er ikke død, men hun sover." Ser dere, hun var ikke død til å begynne med. Hun sov. Viste Sin forutvitenhet. Nå, det kan ha vært mange små piker som døde den samme morgenen, men denne var ikke død. Hun sov, slik Lasarus gjorde. Og Han kalte henne ut av sønnen, fordi hun var ikke død.

¹²⁴ "Og den som tror på Meg, skal leve om han enn dør; og hver den som lever og tror på Meg, skal aldri dø." Kun de som er i Livets Bok hos Lammet, som Han gjenløste da Han døde, det er de Han vil kalle ut av sønnen på den dagen, de som er levendegjort ved Hans kraft, som har den levendegjørende kraften i seg. Til og med, som jeg sa i går kveld; selv etter at Elisa var død, og bena hans lå i graven, var den livgivende kraften fremdeles på bena hans.

¹²⁵ Ja visst, Han beviste Hvem Han var. Nå, videre ser vi, på samme måte, beviste Han også, at i Hebreerne det 4. kapitlet og det 12. verset, beviste Han at Han var Guds Ord. Det gjorde Han sannelig. Legg merke til hva Han gjorde. Hebreerne, 12, Hebreerne 4,12 sier at: "Guds Ord er mer kraftfullt, skarpere enn et tveegget sverd, og—og Det er også en Skjelner av hjertets tanker og motiver." Følg med bare et øyeblikk nå.

¹²⁶ Da Han startet Sin tjeneste i begynnelsen, etter at Han kom ut for å vise at Han var Ordet, da Han kom ut av ørkenen etter Sin fristelse, var det en mann som het Peter, hans navn da var Simon. Og han kom til Jesus med sin bror, Andreas. Og så snart han kom inn i Jesu Kristi Nærvær, sa Jesus: "Du heter Simon. Og din far heter Jonas. Fra nå av skal du hete Peter." Det beviste at Han var Ordet, fordi Ordet er en Skjelner av hjertets tanker og motiver. Han var Ordet.

¹²⁷ Filip så dette skje. Han gikk rundt fjellet, var borte en dag, og kom tilbake. Og han hadde med seg en venn som het Natanael. Og han sa: "Disse tingene skjer virkelig. Moses sa 'Herren vår Gud skal reise opp en Profet' likesom ham, og her er Mannen. Ja, Han fortalte Simon hvem han var, til og med hvem faren hans var, og vi vet at det Han sier er sannheten. Fordi, Gud sa det i Ordet, og her er det bevist at Han skulle gjøre det, og det beviser at det er Messias."

Og da han kom inn i Hans Nærvær, sa Jesus til ham, sa: "Se en israelitt, som det ikke er svik i."

Han sa: "Rabbi, når kjente Du meg?"

Sa: "Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg." Han beviste Sitt Ord. Han beviste Guds Ord. Han gjorde det.

¹²⁸ Kvinnen ved brønnen, da hun hadde . . . Vel, Han ba henne om å la Ham få en slurk vann fra krukken som hun trakk vann fra brønnen med, og hun sa: "Det er ikke skikk for dere jøder å be oss samaritanske kvinner om noe slikt, for vi har ikke noe med hverandre å gjøre."

Han sa: “Men hvis du visste Hvem du snakket med, ville du bedt Meg om drikke.”

Hun sa: “Brønnen er dyp.”

Og samtalen, etter som den gikk videre, fant Han til slutt ut hva problemet hennes var. Og Han sa: “Gå og hent ektemannen din og kom hit.”

Hun sa: “Jeg har ingen ektemann.”

Han sa: “Du har sagt sannheten, for du har hatt fem, og den du lever med nå, er ikke din ektemann.”

¹²⁹ “Vel”, sa hun, “sir, jeg innser at Du er en profet.” Hun . . . “Vi har ikke hatt en på fire hundre år, vet du.” Sa: “Jeg innser at Du er en profet. Nå, vi vet at når Messias kommer, som kalles Kristus, når Han kommer, vil Han fortelle oss ting som dette. Det vil være Hans tegn.”

Da Han sa: “Jeg er Ham som taler med deg”, beviste Han Sitt Ord. Han . . . vi beviser det Han hevdet å være. Han var Messias, Guds Sønn.

¹³⁰ Nå finner vi også ut, at denne lille kvinnen som hadde denne blødningen, som berørte kledningen Hans, det beviste for henne også, at Han var Guds Ord.

¹³¹ Husk nå, i kveld, Jesus sa . . . Også, i Hebreerne 1, Hebreerne det 3. kapitlet, tror jeg det er, Han sa at, “Han er en Yppersteprest nå”, i denne tidsalderen vi lever i nå, “en Yppersteprest som sitter i Guds Majestet, i Himlene, som kan ha medlidenhet med våre svakheter”.

Hebreerne 13,8 sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Han er den samme Gud som Han var da. Han er den samme i kveld.

¹³² Johannes 14,12, sa Han: “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør. Selv mer enn dette skal han gjøre, for Jeg går til Min Far.” Ser dere? “Den som tror på Meg, han skal også gjøre disse gjerningene Jeg gjør.”

¹³³ I Matteus 28, sa Han: “En liten stund og verden skal ikke se Meg lenger, men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere helt til verdens ende.”

¹³⁴ Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Han er her, i kveld, for å bevise Sitt Ord. (Min tid er ute.) Men Han beviste at Han kunne. Han beviste Sitt Ord da, det Han hadde lovet for den tiden. Han stadfestet Jesajas ord. Han stadfestet Noahs ord. Han stadfestet Moses’ ord. Han stadfestet alle profetenes ord.

¹³⁵ Han lovet at i denne tid, tiden som vi lever i, at verden ville være i en tilstand som Sodoma, homoseksuelle. Bare se på det i verden i dag, over hele verden der jeg reiser; ikke bare her, overalt. Det er kritisk. I Sverige går unge menn og kvinner på ski, splitter nakne. Og de i Tyskland og i Frankrike, og alle andre

steder, er det omtrent det samme slags avskum som vi har her i De forente stater. Det er en tidsalder. Jeg, hvis jeg noen gang får en sjanse til å komme tilbake, ønsker jeg å snakke om noen av de profetiske tingene, til dere, for å vise dere det, tidsalderen som vi lever i. Bibelen sier at: "Barn ville kontrollere sine foreldre." [Tomt område på lydbandet—Red.]

¹³⁶ . . . Ord. Men, husk, Abraham hadde en ætt, som var ætten Isak. Han fikk andre barn etter Sarahs død. Og han var hundre og førtifem år gammel, han giftet seg med en annen kvinne, fikk syv sønner i tillegg til døtre, fordi Gud hadde vendt ham tilbake til en ung mann, da han var hundre år gammel. Han var da igjen bare førtifem, så da . . . Vi vet det. Jeg har forkynt det for dere her i California, for mange år siden.

¹³⁷ Og nå forstår vi at Abrahams Ætt ikke var den faktiske seksuelle ætten gjennom Sarah, som var Isak, som dannet en nasjon, men den kongelige Ætten var ved løftet, som var Jesus Kristus. Og gjennom den Ætten, reiste Han opp en kongelig Ætt. Åh, du! Nå er vi et kongelig presteskap, en kongelig nasjon, en hellig nasjon, som ofrer lovprisning til Gud, offeret fra våre lepper som lovpriser Hans Navn. Gud beviste Sitt Ord, Han øste ut Den Hellige Ånd over oss.

¹³⁸ Han sa: "Som det var i Sodomas dager, slik skal det være på den tiden da Menneskesønnen blir åpenbart." Nå, la du merke til det? Fra Guds Sønn, rett før Han ble Davids Sønn, åpenbarer Han Seg Selv igjen som Menneskesønn. La du merke til Skriftstedet?

¹³⁹ For Han gjør alltid det, Han gjør aldri noe uten at Han gjør det kjent for Sine tjenere profetene. Det er helt riktig. Det var det Hans løfte var. Ser dere? Han gjør aldri noe . . . Gud kan ikke lyve. Han åpenbarer det alltid, først, før Han gjør det.

¹⁴⁰ Se på situasjonen vi befinner oss i dag. Se hvor vi er. Enhver av dere erkjenner at vi er i dagens Sodoma. Dere vet hva dette landet vil få for dette. Det er . . . ikke mer håp; det er ingen frelse igjen for denne nasjonen eller noe annet land. Vi er forbi det nå. Profetiene som er profetert om dette, er oppfylt. Gud samler inn, og får tak i den siste lille sauene, hvor enn den er. Alle sammen vil være inne, en dag. Vi er ved endetiden. Se, posisjonelt.

¹⁴¹ Jeg ber dere, bare som en broder eller søster, om å bygge bare litt mer tro før vi ber for disse menneskene. Og jeg vet at vi ikke trenger å gå på et bestemt tidspunkt. Men jeg—jeg—jeg ønsker å starte bønnekøen, så kan dere som må gå, gå da. Ser dere? Dere som ønsker å bli i bønnekøen, kan bli. Men bare la meg, bare som en broder, bare påpeke noe for dere et øyeblikk.

¹⁴² Se på Jesus, i Lukas 17,30, se da Han talte der om endetiden, hvordan de ville være som i Noas dager. Da sa Han: "Og på samme måte, som i Sodomas dager", sa, "når Menneskesønnen blir åpenbart." Menneskesønnen igjen, ikke

Guds Sønn. “Menneskesønnen”, ser dere, det bringer inn Malakias 4 rett tilbake igjen. Alle disse andre profetiene som kommer rett inn, hvordan det skal skje. Han beviser at Hans Ord er sant. Det er riktig.

¹⁴³ Og legg merke til, ved å gjøre det, hvordan Han kommer til å utgyte Sin Ånd over alt kjød, og hva som kommer til å skje, hvordan restaurasjonen vil komme tilbake. “Og deres sønner og døtre skal profetere. Over Mine treller og trellekvinner vil Jeg utøse Min Ånd. Og Jeg vil vise tegn på himmelen der oppe.”

¹⁴⁴ Jeg har et bilde her, fra broder Lee Vayle som er her. Jeg ønsker å vise dere nøyaktig hva som skjedde oppe på fjellet, her om dagen, da alle skolebarna kom ut, rett før dette store emnet, om åpningen av disse Syv Segl. Da skolebarna kom ut, var jeg der oppe og ba, Ild kom ned i form av en trakt, så steg opp igjen og utvidet seg og snudde rundt og kom ned igjen. Det er hva Han sa jeg skulle gå og fortelle folket. Vi . . . Der er Det, der skolene i Tucson . . . og hvor Det gikk opp i luften.

¹⁴⁵ Og vitenskapen tok bildene, og så videre, og undret seg over Det. De sa: “Hvor er Det? Hva skjedde?” De kan ikke finne ut av det, ser dere. Åh, det skjer ikke i en avkrok, bare mørklagt bevissthet. Aldri så . . . Jesus, da Han var her, var det millioner av mennesker som ikke visste at Han var på jorden. Ja. Det vil være millioner i dag som ikke vil forstå, titalls millioner av dem.

¹⁴⁶ Men det vil være, for de som Det er sendt til, de vil forstå. “De vise skal kjenne sin Gud på den tiden, og de vil utføre sin gjerning.” Vi innser at det er tiden som vi nå lever i.

¹⁴⁷ Se på Sodoma nå, se hva som skjedde. Han sa: “Som det var på Sodomas tid.” Det var en gruppe mennesker som ventet på en løftessønn. Vi tror det. Det var Abraham og hans gruppe. Det var en lunken gjeng, Lot, halvt frafallen, men likevel en troende; nede i Sodoma. Tre klasser av mennesker.

¹⁴⁸ Det er alltid de tre gruppene. Kam, Sem, Jafets folk. Også, troende, de som gjør seg troende og vantro. De er overalt, og vi—vi finner dem i alle grupper. Og, overalt, finner du dem. Og den gruppen er fortsatt her. Du må skille mellom det. Du kan se det gjennom hele Skriften, det passer bare rett inn.

¹⁴⁹ Hør på dette. Se på hvor vi befinner oss, posisjonelt og profetisk, i kveld. Nå, vi vet alle sammen at verden er i en sodomittisk tilstand.

Vi kjenner alle profetiene om, Israel er i hjemlandet. Hvis du ønsker å vite hvor vi står nasjonalt, se på Israel, hvor det er.

¹⁵⁰ Hvis du ønsker å vite hvilken tilstand menigheten er i, se på hvordan kvinner oppfører seg. Hun er menigheten. Se henne, umoralsk, uanstendig; følg med, se hvor menigheten er. Bare følg med på det, ser dere, ser dere, bare se på kvinner. Dere ser hvor,

hvordan kvinnene deres forringes og blir så fordervet, det er slik menigheten deres er, ser dere, bildet.

¹⁵¹ Se hvor Israel er, du ser mønsteret i tiden, hvor vi er. Ser du, bare se på disse tegnene og underne. Hvis du—hvis du, eller hvis øynene dine er åpne, se hvor vi er hen.

¹⁵² Se nå hvor vi er posisjonelt, verden er i en Sodoma-tilstand. Legg merke til nå, “som det var”. Legg merke til, at det var noen, på den tiden, som ventet på en kommende løftessønn. Abraham og Sarah, de ventet på en løftessønn i Abrahams gruppe. De var ikke i Sodoma. Men akkurat da, i det siste kapitlet av hendelsen, rett før løftessønnen kom, var det tre menn som kom ned fra Himmelen, en Engel . . . to Engler og Gud. Og de kom ned og snakket med Abraham, under eika. Er det riktig? Og to av dem dro ned til Sodoma og ropte ut mot byens synder. Og det var rett før hedningeverden ble brent, på den tiden. Hele Sodoma gikk til grunne akkurat da. Bare noen få ble tatt ut, Lot og hans to døtre. Ikke engang hans kone klarte det; hun snudde seg tilbake. Hvor jeg bare skulle ønske at jeg hadde tid til å vise dere det akkurat nå, at menigheten befinner seg i den posisjonen. Jeg vil at dere skal legge merke til det nå.

¹⁵³ Og en Mann ble igjen, som snakket med Abraham, og Han gjorde et tegn for Abraham. Og, se, Abraham hadde sett Gud i mange store tegn. Vi tror det, gjør vi ikke? Rett før den kommende sønnen. Men før sønnen ble manifestert, ble det gitt ham et tegn.

¹⁵⁴ Fordi, Sønnen, den sanne Sønnen, skulle være Guds Sønn, ved Abrahams tro, ser dere, var Jesus. Vi som er Abrahams ætt, døde i Kristus, vi er Abrahams ætt.

¹⁵⁵ Merk dere nå, rett før det fant sted, denne sønnen som skulle komme. Nå, denne Ene som ble værende og snakket med Abraham, hadde ryggen Sin vendt mot teltet, og Han sa: “Abraham.” Nå, bare en dag før det, var han Abram. Nå sa Han: “Abraham, hvor er din kone, Sarah?” ikke Sarra, S-a-r-r-a. S-a-r-a-h, prinsesse. “Hvor er din kone, Sarah?”

Sa: “Hun er i teltet bak Deg.”

¹⁵⁶ Han sa: “Jeg kommer til å besøke deg, ser du, i henhold til Mitt løfte som Jeg ga deg.” Med andre ord: “Livets tid, Sarah vil begynne med sine vanlige sykluser i livet igjen.”

¹⁵⁷ Og Sarah, som var gammel, hundre år gammel nå, i teltet, lo for seg selv. Ser dere, hun smilte for seg selv, sa: “Hvordan kunne den Mannen ha rett? Se, jeg er en gammel kvinne, min herre Abraham der ute, er også gammel, ekteskapelige forhold har vært over i årevis.” Sa: “Hvordan kan jeg noen gang få en slik lyst igjen, med min herre? Han er gammel, og jeg er gammel og kan ikke lenger føde, melkegangene er borte, hver . . . ‘Hun er tørket ut.’ Hvordan kunne vi noen gang få lyst igjen?”

158 Og den Mannen, med ryggen Sin vendt mot teltet, sa: "Hvorfor lo Sarah og sa: 'Hvordan kan disse tingene skje?'" Hva var det? Skjelneevne, noe profetisk! Ser dere? Ser dere? Det var det han så.

159 Nå, Han sa: "Det vil komme tilbake igjen, og Menneskesønnen", som det var, det var Menneskesønnen rett der. Vel, han kalte Ham Elohim, "Herren Gud." Elohim, alle vet at det er riktig, Elohim er Herren Gud. "I begynnelsen skapte Elohim himlene og jorden", Den Fullt ut Tilstrekkelige. Menneskesønnen gjort kjød, der sto Han i kjød på det tidspunktet, som et teofani, sto der og skjelnet hva Sarah sa i teltet bak Seg. Han lovet. Følg med. Abrahams Kongelige Ætt er lovet å se det samme.

160 Men legg merke til Lot, han hadde en budbærer der nede også, to av dem dro ned dit. En av dem gikk ned, og en annen gikk ned med ham, og de forkynte og kalte folket til å flykte fra vreden som skulle komme.

161 Posisjonelt, har verden aldri vært i den tilstanden, fra den dagen da Jesus ga løftet, fram til i dag. Jeg ønsker å spørre en hvilken som helst historiker som kan være i bygningen, eller til og med hvis du hører på dette lydbåndet, og hører det når som helst, vær så snill og skriv til meg. Jeg har studert historie nå i rundt tretti år, Bibelhistorien, og det har aldri vært en person som jeg noen gang har sett, i hele menighetens historie, gjennom de syv menighetstidene. Og vi er i Laodikea nå, og vi vet det.

162 Aldri har det vært en budbærer som noen gang har gått til hele menigheten, med et navn som slutter med h-a-m, før nå. G-r-a-h-a-m, Billy Graham. Det har vært Moodys, Finney, Sankey, Knox, Luther og så videre, men aldri en h-a-m, "far til nasjoner." Husk nå, han er G-r-a-h-a-m, seks bokstaver. Men A-b-r-a-h-a-m er syv bokstaver. Legg merke til, de er der nede, Billy Graham, går inn i alle deler av verden, og roper ut fra Sodoma: "Kom ut, flykt fra den kommende vrede." Det er ingen mann som jeg vet om, på feltet, som har fått tak i Gud, på rettferdiggjørelsens ord, slik som Billy Graham gjør. Han kan presentere det. Han er ikke en slik teolog . . . Jeg antar at han er en teolog, men han er ikke en veldig sterk lærer. Men Gud er med ham. Den mannen kan stå der med noe som ligner en søndagsskole-leksjon, holde disse menneskene trollbundet. Han er Guds tjener for tiden. Til hvem? Den naturlige menigheten, som er i Sodoma.

163 Men husk, det var en åndelig menighet, som ikke var i den denominelle gruppen, heller. En utkalt gruppe, og de mottok et budskap, også, og en budbærer. Og hva var det? Skjelne tankene som var i hjertet. Gud beviser alltid Sitt Ord.

164 La oss be. Kjære Himmelske Far, dette avgjørende øyeblikket, hvor avgjørelser må tas, tiden tikker og går, vi vet ikke hvilken stund vår Herre kan komme. Og når vi ser

disse profetiene som er blitt gitt av Ham, gjennom Dine profeter ned gjennom tidsaldrene, som nå blir åpenbart. Å Gud, hvor jeg takker Deg for dette, at selv dyktige menn, menn som er bevandret i—i teologi, som kan stå opp imot de listige angrepene fra verden og de vantro, og på disse panelene, og uten en skygge av tvil stå der modige og uredde, og vet hvor de står og beviser at Ordet er sant, ved Skriftene. Og så vi som venter på Ditt Komme, Herre, og tror på disse andre tingene, som har blitt profetert ville finne sted, og står og gleder oss over å se Deg vandre rett iblant oss og utføre nettopp det som Du sa ville skje, og beviser at Ditt Ord er riktig. Evige Gud, Dine syke barn sitter her.

¹⁶⁵ Jeg vet ikke hvor mye mer tid vi har til å arbeide. Kveldssolen er på vei ned. Men Du lovet, til profeten: “Det skal bli Lys omkring kveldstid.” Og vi ser at den samme solen som står opp i øst, er den som går ned i vest. Sivilisasjonen har reist med solen, og nå er vi på vestkysten, og Evangeliet reiste sammen med sivilisasjonen. Nå, Far, vi vet at dette er slutten på Evangeliet, slutten på tiden, slutten på tidsalderen. Hun sviner inn i Evigheten. Men Du lovet at Sønnen ville komme ut, Menneskesønnen ville bli åpenbart. I de siste dager, ville dette finne sted. Kveldslysene har kommet, Far. Vi takker Deg for det. Og ydmykt som det er, men Du gjør det så enkelt, mange ganger, at det går langt over hodene på de store, såkalte dype tenkerne, og åpenbarer det for de små som vil lære.

¹⁶⁶ Jeg ber, Gud, at Du må gjøre det slik, i kveld, at Dine stakkars syke barn her vil se Guds løfte, og hver enkelt av dem vil bli helbredet, og gå ut herfra i morgen, med nye, sterke kropper, og bli friske igjen. Gi det, Herre, slik at de kan ta Budskapet fra den ene til den andre, inntil den siste er i folden, og da vil dørene bli stengt. Hjelp oss, kjære Gud. jeg ber Deg, i kveld, i møte med alt dette, om at Du bare vil gjøre det en gang til, Far, for meg.

¹⁶⁷ Det—det virket, her om kvelden, som at folket ikke la noe særlig merke til det. Men, jeg ber, la det skje igjen i kveld, Herre. For jeg har gått over min tilmålte tid til å tale, men jeg vet ikke hvor mye lenger vi kommer til å gjøre dette. Så, jeg ber, Far, vil Du høre meg? Og hør bønner til disse gudfryktige menn og kvinner som sitter her i kveld, som er fylt med Din Ånd. De er troende, Herre, Du kan bare arbeide iblant dem. Og vi er . . . Jeg ber om at Du må stadfeste Ditt Ord som Du sa: “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” La det skje igjen, Jesus, for å bevise at Du er den samme i går, i dag og for evig. Jeg ber om det til Guds ære, i Navnet til Hans Sønn, Jesus Kristus. Amen.

¹⁶⁸ Nå, bare for et øyeblikk, jeg ønsker å vite hvor mange mennesker her inne som har bønnekort. Jeg—jeg vil at dere skal løfte deres hender, hver og en av dere som har bønnekort. Vel, det er jevnt over, jeg antar at det er omtrent overalt.

¹⁶⁹ Jeg lurer på hvor mange mennesker her inne som ikke har

bønnekort, og likevel er du syk, vil du løfte hendene dine og si: “Jeg har ikke et bønnekort, og likevel er jeg syk. Jeg er trengende.”

¹⁷⁰ Jeg vil be dere om å være ærbødige et øyeblikk. Nå, jeg elsker å snakke med dere. Det er alltid mitt problem, jeg snakker for lenge. Men før dere kommer, håper jeg—jeg og stoler på at Gud vil bevise at dette og det jeg har sagt, er Sannheten, og la—la Ham bare se.

Nå, hvor mange sitter der ute som er syke, som vet at jeg ikke vet én ting om deg, løft opp hendene. Bare se på det. Ja vel.

Jeg ønsker dere uten bønnekortene nå. Bønnekortene vil bli kalt opp. Jeg vil at dere skal be.

¹⁷¹ Bibelen sier at: “Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig.” Han sier: “Han er en Yppersteprest som sitter der og går i forbønn på vår bekjennelse.” Vi må bekjenne det først, før Han kan være en Yppersteprest, for Han går bare i forbønn ut fra vår bekjennelse. Er det riktig, forkynnerbrødre? Ser dere, Han går bare i forbønn på vår bekjennelse, hva vi bekjenner at Han er, hva Han har gjort for oss. Ikke hva Han *vil* gjøre. Han har allerede gjort det. Vi må bekjenne at Han har gjort det. “Han ble såret for våre overtredelser, ved Hans sår ble vi helbredet.”

¹⁷² Nå, den Himmelske Far vet. Og når jeg ser på dere, så kjenner jeg igjen en god venn av meg fra Ohio, han og hans kone som sitter her, er herr Dauch og hans kone. Og jeg tror, som andre eller tredje etter dem, sitter igjen pastor, herr Blair som jeg så i går kveld. Det er mørkt over forsamlingen, for meg, på grunn av disse lysene her, er det litt uklart for meg, og jeg—jeg ser dere ikke så godt.

¹⁷³ Men jeg vil at dere skal be. Og hold i ditt hjerte det du har behov for, og be vår Yppersteprest, som har medlidenhet med våre svakheter.

¹⁷⁴ Nå, jeg kjenner ikke deg, og du kunne bare ha rørt ved hele meg, det ville vært som å berøre din broder, mannen din, pastoren din, noen, det ville ikke—det ville ikke gjøre noen nytte. Men hvis du berører Ham, og hvis vi virkelig er på linje med Hans Ånd, da kan Han bruke din tro til å berøre Ham, og min gave til å svare gjennom.

¹⁷⁵ Ser dere, jeg ville vært like så stum som denne, denne er *her*, uten en stemme som snakker gjennom den. Det må være . . . Denne, denne er stum hvis det ikke er noen her som snakker gjennom den. Og på samme måte er enhver person stum, når det kommer til disse tingene, med mindre Gud taler gjennom dem.

¹⁷⁶ Be nå, og la oss se om disse tingene som jeg har sagt er sannheten. Må det bli slik ved Guds hjelp. Jeg sier ikke at Han vil. Jeg håper at Han vil. Jeg stoler på at Han vil. Han har aldri sviktet meg ennå, opp gjennom årene, over og rundt om i verden,

hos alle slags nasjoner, og millioner av mennesker. Han har aldri sviktet meg ennå. Og jeg er sikker på, like så sikker som jeg tror at jeg står her, at Han ikke vil svikte meg nå.

¹⁷⁷ Jeg vil bare be dere om å være ærbødige og bli sittende, bare for noen få øyeblikk. Vi skal avslutte for den største delen av forsamlingen og be for de syke, om bare et øyeblikk.

¹⁷⁸ Men jeg vil at dere, dere troende, at hvis dere ikke bare vil se på meg, men tro. Si: "Jeg tror at det mannen sa, er Skriften. Jeg vet ikke om vi er så langt fram i tiden som han sier vi er. Men, hvis det er det, så er det nødt til å skje. Hvis hans Ord er Guds Ord, for, hans ord vil feile, men Guds Ord vil ikke."

¹⁷⁹ Gud er forpliktet til å stå bak Sitt Ord. Han vil bevise Det. Han vil bevise Det. "Den som tror på Meg." Han beviste at dette er den siste tid. Han beviste hva som ville skje. Han beviste at dette skulle skje.

¹⁸⁰ Og, husk, Abraham og hans gruppe mottok ikke ett tegn til fra Gud, før løftessønnen kom. Hvor mange vet at det er sant? Denne skjelnegavens tegn! Og Abrahams kongelige Ætt, la meg høre dere . . . La meg fortelle dere: SÅ SIER HERREN, dere mottar deres siste tegn. Det er ifølge Skriften og Guds åpenbaring som er i mitt hjerte, som taler om at dette er Sannheten. Og jeg stoler på at dere vil tro at det er Sannheten.

¹⁸¹ Tro nå. La alle bare tro, si: "Herre Jesus, la meg berøre Deg. Jeg har et behov i mitt hjerte, og jeg vet at broder Branham ikke vet noe om meg. Jeg kjenner ikke engang mannen, han kjenner ikke meg, men Du vet. Og hvis han har fortalt meg Sannheten, vil dette skje." Jeg ber dere, ikke bevege dere nå, bare for en liten stund. Vær virkelig . . .

Ser dere, du er en ånd. Og jeg tar enhver ånd her inne under min kontroll, i Jesu Kristi Navn, for at Hans Ord kan bli oppfylt.

Bare vær ærbødige nå. Be. Se mot Ham, si: "Herre, jeg tror det. Hjelp Du min vantro."

La oss begynne. Jeg må konsentrere meg om en viss del av salen her, for, ser dere, det er så mange av dere, og hver enkelt av dere er en ånd.

¹⁸² Jeg kan ikke. Du sier: "Hva med meg?" Jeg kunne ikke fortelle deg. Den er suveren. Alle Guds gjerninger er suverene. Det vil være mange som blir helbredet, som krysser denne plattformen i kveld, det vil sannsynligvis være mange som ikke blir det. Alt er i Guds suverenitet. Hvem kan fortelle Ham hva Han skal gjøre? Ingen. Han arbeider etter Sin Egen vilje, Sin Egen plan.

¹⁸³ Men bare tro. Vær ydmyk. Ikke vær nervøs. Bare strekk ut armene til Gud og si: "Herre Gud, jeg tror det." Ser dere? "La meg berøre kledningen Din. Jeg har behov for *det-og-det*. Jeg vet at broderen ikke kjenner meg eller kjenner behovet mitt, men

han fortalte oss om disse tingene som Du gjorde, og sa at Du er den samme her i dag.”

¹⁸⁴ Det utelukker ikke dere brødre her på plattformen, noen av dere. Jeg bare spør dere, mine brødre, som medarbeidere av—av Kristi Evangelium. Jeg taler til dere så oppriktig som jeg vet, som en—en døende mann som dere, ser dere, som skal forlate denne verden. Vi må dra. Og jeg må stå til regnskap på Dommens Dag, for det jeg sier. Jeg er bevisst på det, veldig bevisst. Og jeg setter pris på dere menn, hva dere er, som står her sammen med meg og hjelper meg. Jeg prøver å hjelpe dere, å gjøre alt jeg kan, for Guds Rikes skyld.

Jeg ber og spør.

Her, hvor mange har noen gang sett Lyset på bildet? Har dere sett bildet av Den? Der henger Den rett *der*. Kan dere ikke se Den?

¹⁸⁵ Den er over den damen som sitter der med lommestørkleet sitt. Hun ber for en av sine kjære. Det er riktig, dame. Den kjære . . . Tror du at jeg er Hans profet, eller tilgi meg, Hans tjener? [Søsteren sier: “Det gjør jeg virkelig.”—Red.] Tror du det? Ja vel. Nå, hvis Gud kan åpenbare for meg hva som er galt, ja, vil du akseptere at det er fra Gud, akkurat som kvinnen som rørte ved Hans kledning? Nå, du vet at du er—du er tjue eller tretti fot fra meg, eller mer, du har ikke rørt ved meg. Men du har berørt Noe, så du vet at du er i kontakt med Noe, Noen. Hva det er, det er for en kvinne, som er din datter. Det er riktig. Tror du at hun vil bli frisk? Hun er en rusmisbruker. Det er helt riktig. Jeg ser henne svimlende, full. Ser du? Nå, lommestørkleet som du har i hånden din, legger du på henne, og ikke tvil. Jeg tror at Gud vil utfri henne. Vil du tro det med meg? Amen.

Nå, jeg kjenner ikke kvinnen, men Gud kjenner henne. Tror du nå av hele ditt hjerte?

¹⁸⁶ Mannen som sitter der oppe med den stripe skjorten på seg, med brokk, tror du at Gud vil helbrede deg og gjøre deg frisk? Tror du at Han vil gjøre det? Jeg har aldri sett mannen i mitt liv. Har du et bønnekort, sir? [Broderen sier: “Nei, jeg har ikke det.”—Red.] Har du ikke? Du trenger ikke ha det.

“Hvis du kan tro!”

¹⁸⁷ Her sitter en kvinne som prøver å se over denne kvinnen som sitter rett her. Hun er ukjent for meg. Men hun er virkelig nervøs. Jeg kjenner henne ikke. Jeg har aldri sett henne i mitt liv. Men Gud kjenner henne, og hun innser akkurat nå at hun er i kontakt med Noe. Du har bedt der for en bestemt grunn. Grunnen til det, er at du ikke kan bli lenger enn i kveld. Du må forlate møtet. Du planlegger å reise hjem i morgen. Du er ikke herfra, heller ikke er du fra California. Du drar østover herfra. Du reiser med fly. Du planlegger å reise med fly. Du er fra Oklahoma. Ja. Det er riktig.

¹⁸⁸ Du er også i en døende tilstand. Du kommer hit for å bli bedt for. Du har ikke et bønnekort. Men du trodde at du kom til å bli helbredet, hvis du bare kunne komme hit. Det er riktig. Også, tilstanden din er kreft. Kreften er i benet. Tror du at du kommer til å bli helbredet nå? Tror du at du er i kontakt med Ham, min søster? Kanskje Gud vil fortelle meg hvem du er, ville det hjelpe deg da? Hvis det gjør det, løft opp din hånd hvis du tror det, at (Gud) det ville hjelpe deg. Ja vel, fru Steel, du kan vende tilbake til Oklahoma.

Jeg kjenner ikke damen. Jeg har aldri sett henne.

¹⁸⁹ Her er en dame som sitter rett bak her bak henne. Hun lider av åreknuter. Og hun har også en sønn som er alkoholiker, og hun ber for ham. Hvis hun vil tro, kan hun bli helbredet. Fru Mason, vil du tro av hele ditt hjerte, og tro at Jesus Kristus vil gi helbredelsen til deg? Gjør du?

Ja vel, så legg hånden din på den damen som sitter ved siden av deg der, hun ber for mannen sin som er ufrelst. Gud vil gi helbredelsen.

La oss be.

¹⁹⁰ Kjære Gud, jeg ber om at Du må gi den velsignelsen til henne. Gi den kvinnen hennes hjertes ønske, Herre. Troen hennes er så nær Deg, den har berørt Deg. Og jeg ber, Far, at Du må hjelpe, i Jesu Navn. Amen.

Tro nå av hele ditt hjerte, at du mottar det. Vil du gjøre det? Ja vel. Gud velsigne deg.

Tror du at mannen din kommer til å bli frelst, dame? Tror du av hele ditt hjerte? Løft opp din hånd, det gjør du.

¹⁹¹ Det ser ut til å være, foran meg, en kvinne som er veldig kraftig. Der sitter hun. Tror du at jeg er Guds tjener? Tror du at jeg er Guds tjener? Det gjør du. Ja vel. Jeg kjenner deg ikke. Det som er problemet ditt, er kjertler. Du er overvektig. Du har vært hos en lege, han sa han ikke kunne gjøre noe med det, men det var en jordisk lege. Ser du? Din . . . Du har nettopp hatt en masse sorg. Du har mistet mannen din. Du er ikke herfra. Du er egentlig fra Arkansas. Du søker arbeid også, og du kan ikke finne arbeid. Du var redd for at, noe, du ikke ville bli kalt opp. Men troen din har berørt Gud nå. Min søster, gå og tro. Gud gi deg en jobb, gi deg ditt hjertes ønske.

Gud beviser at Hans Ord er sant. Tror du at det er slik? Nå vil jeg bare at dere skal be med meg igjen.

¹⁹² Gud Fader, Du er den samme Gud som beviste. Da Du sa: "Jenta er ikke død, hun sover", da måtte Du bevise det. Nå, Du lovet, at rett før endetiden kom, at Menneskesønnen ville åpenbare Seg Selv på samme måte Han gjorde i Sodoma. Du lovet det, Herre. Nå har Du kommet til jorden, i form av Den Hellige Ånd, og kommet iblant oss i kveld, vi troende mennesker,

og har bevist det. Du har bevist Ditt Ord slik Du gjorde den dagen. Herre, vi trenger ikke mer bevis. Du er iblant oss. Vi elsker Deg. Og vi innser at dette er det siste tegnet rett før Ditt Komme, ifølge Skriften. Og alle skyggene og bildene svikter aldri. De må være sanne.

193 Så vi ber, Far, idet Dine barn nå kommer for å bli bedt for, at alle sammen må bli helbredet. Må det ikke være en syk person igjen iblant oss, på slutten av dette helbredelsesmøtet. Å kjære Gud, vil Du la Din salvelse være så nådig over Ditt folk akkurat nå, slik at hver enkelt av dem kan bli helbredet?

194 Og hvis det er noen her, som ikke er Dine barn ennå, og på grunnlag av disse tingene, som . . . De har hørt Ordet og sett det skje, helt nøyaktig stadfestet til minste detalj, og Hvem Du er og hva Du er, at Du er her.

195 Og, Herre, ville Du—ville Du velsigne en løgn? Vel, så visst ikke, Herre. Men Du lovet å velsigne Ditt Ord, og Det ville ikke vende tomt tilbake. Det ville utrette det som Det var ment for. Og nå har Du gjort det foran oss, i kveld, uten enhver skygge av tvil.

196 Og med våre hoder bøyd, er det mennesker her som aldri har trodd før, som bare ønsker å løfte opp hånden? Med hodet bøyd, bare løft opp din hånd. Og reis deg opp og si: “Jeg tror nå, av hele mitt hjerte. Og jeg ønsker å ta imot Jesus Kristus, akkurat nå.” Vil du gjøre det, hvem som helst, hvem som helst som er her, som ennå ikke har tatt imot Kristus, og ønsker å gjøre det på dette tidspunktet? Jeg vil ikke fortelle deg . . . Gå til den menigheten du ønsker. Men jeg ber dere om å ta imot Jesus Kristus mens dere . . . Du vil sannsynligvis aldri komme nærmere Ham før du ser Ham personlig når Han kommer i Sin synlige kropp fra Himlene. Vil du nå ta imot Ham hvis du ikke allerede har gjort det?

197 Ut fra det fakta at jeg ikke ser noen stå her, så går jeg da ut ifra at dere alle er kloke, fornuftige mennesker, og innser hva dere gjør. Hvis du sitter der under dette, husk: “Hvis dere skammer dere over Meg fremfor menneskene, vil Jeg skamme Meg over dere fremfor Min Far.” Det var noen som reiste seg, kanskje, ja, blant forsamlingen, bakerst.

198 Kjære Gud, jeg ser kanskje ikke alle som står, de ønsker å ta imot Deg. De innser, Herre, at dette ikke har blitt gjort før denne tiden, og nå stadfester Du det og beviser at det er slik. Jeg ber, Far, at i deres hjerter, som er beveget på en underlig måte i denne stund . . . Hvordan vet vi at dette ikke er den siste personen som kommer inn? Dette kan være slutten for Los Angeles. Dette kan være den siste sjelen som vil bli født inn i Riket. Vi vet ikke når den tiden kommer. Og når det skjer, vil døren bli lukket, Legemet vil være komplett. Det vil ikke være et vanskapt Legeme eller en vanskapt Brud. Det vil bare ha et visst antall medlemmer, hvis

navn ble satt i Livets Bok hos Lammet før verdens grunnleggelse, som Jesus kom for å hente, slik som Adam, som gikk rett ut for å frelse sin kone. Jeg ber, Gud, at Du må ta imot dem nå inn i Ditt Rike. De er i Dine hender. Ta hånd om dem, Herre, jeg ber i Jesu Navn. Amen.

¹⁹⁹ Gud velsigne hver enkelt av dere som reiste dere. Jeg visste ikke at noen av dere sto. Noen sto bakerst, noen oppe på balkongen. Nå vil jeg at du skal gjøre én ting for meg. Vær så snill å forstå meg. Møt en forkynner her og snakk med dem om det, etter at møtet er over. Vil du gjøre det? Ikke gå glipp av det. Hvis du aldri har blitt døpt i kristen dåp, gjør det deretter, og hold så hendene dine løftet inntil du mottar Den Hellige Ånd.

²⁰⁰ Nå, og mange mennesker har bønnekort her. Vi skal be dem om å reise seg og komme opp hit, og jeg antar at de går hit. Eller må jeg komme . . . [En broder sier: “Nei.”—Red.] Jeg vil ikke være i stand til det. [“Kommer fra denne siden over her.”] Fra *denne* siden over her, kan komme ut gjennom denne veien, over på denne siden, de personene som har bønnekort.

²⁰¹ Og nå hvis det er noen av dere som må gå, er det . . . Jeg er sen. Jeg beklager. Jeg skal prøve å gjøre det litt bedre i morgen kveld. Klokkeren . . . den er ti minutter over ti, ifølge klokken på veggen. Tusen takk for deres fremmøte i kveld, og må Himmelen Gud velsigne dere. Hvis dere ønsker å bli og se på bønnekøen, er dere alltid velkommen. Men vi skal begynne å be for de syke nå, og jeg ønsker ikke å holde på dere, med mindre dere ønsker å bli. Dere er fri til å gå i Herren Jesu Navn. Må Guds fred gå med dere og velsigne dere, og gi dere hvile i deres kropp, gjennom natten, og gi dere god helse slik at dere kan komme tilbake igjen i morgen kveld. Gud være med dere nå.

²⁰² Og la de som har bønnekort reise seg for bønn nå, idet vi universelt ber for folket. Nå, vi vil at du skal vite, nå, du som står med et bønnekort, er det noen tvil i livet ditt? Er det noen, unnskyld meg, noen synd i livet ditt som du ikke har bekjent? Hvis det er det, la meg spørre dere om dette. Ikke kom inn i bønnekøen med ubekjent synd i ditt hjerte. For, du må . . . Dette er barnas brød, ser dere. Og hvis du ikke er en kristen, så overgi livet ditt til Kristus, i bønnekøen, så kom. Det er for den troende. Vil du gjøre det? Ta først imot Ham som din Frelser, og kom så over plattformen for å bli bedt for.

²⁰³ Nå skal jeg be for hver enkelt; ikke bare la dem passere, som en slags rutine. Vi er i en kirke nå. Jeg tror søster Wyatt har gitt oss grunnen til at vi kan bli og be. [En broder sier: “Ja, hele kvelden, så lenge du vil.”—Red.] Vi kan bli så lenge vi vil. Og jeg takker søster Wyatt og staben her, som lar oss gjøre det. Gud velsigne henne. Hennes tapre ektemann sto på denne plattformen, ba for syke, inntil han døde, så langt jeg vet, en ekte

korsets soldat. Og nå prøver jeg å fortsette å gjøre det samme, velsigne dette folket.

²⁰⁴ Og nå ber jeg om at hver enkelt av dere kommer forbi her . . . Du trenger ikke bekjenne noe som helst du vil. Du trenger ikke si hva som er galt med deg. Bare kom og la meg be for deg, og tro.

²⁰⁵ Tror du at Gud har sendt meg for å gjøre dette? Løft opp din hånd. Husker dere hva Herrens Engel sa? “Hvis du får folket til å tro deg, er oppriktig når du ber, skal ingenting kunne motstå bønner.” Og dere vet at det er sant. Det har blitt bevist, igjen og igjen.

Nå vil jeg spørre vår søster Rose, hvis hun vil, om å spille den, *Bare du tror* eller *Den store Lege er nå nær*, eller noe.

²⁰⁶ Jeg ønsker at hver enkelt av dere nå, i—i fellesskap med meg. Vil dere også, dere som ikke er i bønnekøen, vil dere be for disse menneskene? Vel, lov dem det, ved å løfte opp hånden: “Jeg vil be, ser dere. Vi vil alle be.” Ja vel. Ja.

Jeg vil gjerne, at hvis du må dra, gå helt stille nå, slik at de ikke forstyrres mens vi ber.

Tror du at det vil være over nå, søster? [Søsteren sier: “Av hele mitt hjerte.”—Red.]

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på søster, utfordrer lidelsen i kroppen hennes. I Jesu Kristi Navn, må det forlate henne. Amen.

Velsigne deg, søster.

Tror du av hele ditt hjerte? Er alle dine synder bekjent? Er du, så langt du vet, klar for å motta din helbredelse?

²⁰⁷ Kjære Gud, jeg legger hendene mine på min søster, i Din Sønnens Navn, Jesus Kristus, og ber om at lidelsen i kroppen hennes må bli borte, i Jesu Navn. Amen.

Alle synder er bekjent, og du er klar for din helbredelse? Tror du, broder? [Broderen sier: “Jeg tror av hele mitt hjerte.”—Red.]

²⁰⁸ Kjære Gud, jeg legger hendene mine på min broder, siden vi vet at Du er til stede her, Herre. Jeg ber om at Du må helbrede ham, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Alle synder bekjent? Nei, du hører ikke. Tror du at du vil høre? [Søsteren sier: “Jeg tror. Men jeg har vært døv.”—Red.] Du tror.

Kvinnen er døv nå. Vi skal be her.

²⁰⁹ Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede vår søster, og ta denne døvheten fra henne. Hun sitter i en lukket verden, der hun ikke kan høre. Jeg ber om at Du må gi henne helbredelse, gjennom Jesu Navn.

210 Jeg vil be folket om å holde hodet bøyd et øyeblikk. Jeg ønsker å se hva som har skjedd med henne. Nå, vær så snill, i Jesu Kristi Navn, la ingen løfte sitt hode eller øyne. Nå, du må ikke gjøre det før jeg ber deg om det.

211 Kan du høre meg nå? [Søsteren sier: “Noe forvrent.” Broder Branham klapper i hendene én gang. “Jeg kan høre deg.”—Red.] Hører du meg? [“Litt.”] Kan høre? Hun kan høre nå. [Broder Branham klapper en gang til.] Skjønner? Hører du den lyden?

212 Tro nå av hele ditt hjerte. Vil du? Og du tror, og Gud vil gjøre deg fullstendig frisk. Hun sa . . . Jeg bare ba og la hendene mine på ørene hennes, og hun sa hun kunne høre noe. Ja vel, bare gå videre nå, og tro at du kommer til å høre fullkomment, og du vil høre.

Er alle synder bekjent, søster? [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Er du klar for din helbredelse? [“Ja.”]

213 Kjære Gud, jeg legger hendene mine på min søster, og vet at det ikke er noe godt i oss, i oss selv. Men vi vet at vi er kristne, født av Guds Ånd. Og vi legger hendene på vår søster og ber om hennes helbredelse, i Jesu Kristi Navn. Amen.

214 Tror du nå at du kommer til å bli helbredet? [Søsteren sier: “Bra.”—Red.] Ja vel, nå er du—du helbredet. Det er måten å gjøre det på. Det er riktig. Riktig.

215 Er alle synder bekjent? [Søsteren sier: “Ja, sir.”—Red.] Og du er klar for din helbredelse? [“Ja.”] Tror du, ved håndspåleggelse, at den Gud som kjenner folkets hjerter, vil gjøre deg frisk? [“Det gjør jeg.”]

216 Vår Himmelske Far, jeg ber om at Du må helbrede vår søster, idet vi legger hendene våre på henne og ber i Jesu Kristi Navn om at Du må gjøre henne frisk. Amen.

217 Hvordan går det? Selvfølgelig vet du at jeg vet hva som feiler deg. Men jeg sier det bare ikke; for gjør du det, vil det—vil det bare fortsette videre og videre. Men om dere vil . . . Er alle synder bekjent? [Søsteren sier: “Ja, sir.”—Red.] Og tror du at Gud vil gjøre deg frisk? [“Ja, sir.”] Tror du at leddgikten . . . Jeg har sagt det.

Kjære Gud, jeg ber om at Du må hjelpe henne og gjøre henne frisk. Gi det, i Jesu Navn.

Du vil ikke bli forkrøplet. Gå, tro av hele ditt hjerte.

218 Tror du at Gud vil gjøre deg frisk? [Søsteren sier: “Amen.”—Red.] Er alle synder bekjent, og du er klar for din helbredelse? Tror du at ryggen din vil bli bra?

Kjære Himmelske Far, jeg ber om at Du må helbrede henne og gjøre henne frisk. I Jesu Kristi Navn, må det bli slik. Amen.

Gud velsigne deg, søster. Gå, tro nå.

Er alle synder bekjent, søster, er du klar for din helbredelse?

Kjære Gud, hennes synder, sier hun, er bekjent. Jeg legger hendene mine på denne kvinnen, i Jesu Kristi Navn, ber om hennes helbredelse. Amen.

²¹⁹ Er alle synder bekjent? Du må ha det rett, du er veldig syk, du vet det. Du vet at jeg vet hva som feiler deg. Og tror du at Gud vil gjøre deg frisk, helbrede ditt hjerte og gjøre deg fullstendig frisk?

Kjære Gud, jeg ber at i Jesu Kristi Navn, at Du må helbrede henne og gjøre henne frisk. Må dette forlate henne, Far, i Jesu Navn. Amen.

Gud velsigne deg nå. Ikke tvil. Gå, tro.

Er alle synder bekjent? Er du klar for helbredelse?

Kjære Himmelske Far, jeg legger hendene mine på vår søster. I Jesu Kristi Navn, må hun bli helbredet. Amen.

Ikke tvil. Gå, tro.

Alle synder bekjent, er du klar for helbredelse?

²²⁰ Kjære Himmelske Far, jeg ber om at Du vil helbrede vår broder, vil gjøre ham frisk. Gi det, Far. Jeg legger hendene mine på ham, for denne hensikten, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg. Jeg tror det av hele mitt hjerte.

Tror du nå, søster? Er alle synder bekjent, og du er klar for helbredelse?

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på søster, i Jesu Kristi Navn, må hun bli helbredet til Din ære. Amen.

²²¹ Nå, bare mange ganger som det, bare en berøring, som Jesus sa: "Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke." Jeg har begynt å legge merke til, i møtene, at det virker femti prosent bedre enn hva det gjør når du kaller folket i køen, utfører skjelning, for du kommer bare til noen få. Og på denne måten er det mange flere som blir helbredet.

²²² Har du bekjent alle dine synder av vantro og alt? Tror du nå at du kommer til å bli helbredet? [Søsteren sier: "Ja, og utfridd."—Red.]

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede vår søster idet jeg tar hendene hennes og ber i Jesu Kristi Navn om hennes helbredelse. Amen.

Gud velsigne deg, søster.

Tror du nå? [Søsteren sier: "Ja."—Red.] Er alle synder bekjent? ["Ja."]

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på vår søster, i Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse. Amen.

Gud velsigne deg, søster.

Virker som en veldig liten ting, men det er Gud Som lovet det.

Er synder bekjent?

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede denne vår søster. Mens jeg legger hendene på henne i Jesu Kristi Navn, må hun gå og bli frisk. Amen.

Er synder bekjent?

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede vår søster, idet jeg legger hendene på henne, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Nå som du kommer med mekanikken, må det treffe dynamikken, så vil det begynne å fungere.

Er synder bekjent? [Søsteren svarer—Red.] Du er klar.

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede henne og gjøre henne frisk, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, søster.

Alle synder bekjent? [Søsteren sier: “Alt.”—Red.]

Kjære Gud, idet denne kvinnen ser meg i øynene, tror jeg det. Jeg ber om at Du må helbrede henne, i Jesu Navn.

²²³ Du bare følger henne, gjør du, søster? Følger du henne? Ja vel. Tror du, søster, at Gud vil gjøre deg frisk? [Søsteren sier: “Jeg tror Gud kunne gi meg synet igjen.”—Red.] Gud velsigne deg.

²²⁴ Himmelske Far, Du er alltid nådig mot de blinde og mot de trengende. Nå har de sett hva Du har gjort i kveld. Så vi tror, Herre, dette store, siste tegnet beveger seg iblant oss nå. Jeg ber om at denne blinde kvinnen må få synet igjen, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Nå, gi oss rapport nå. Gi beskjed.

[En søster snakker til broder Branham—Red.] Åh, ja, tror du at Gud vil helbrede deg? [“Halleluja!”]

Kjære Himmelske Far, jeg legger hendene mine på vår søster og ber om at Du må helbrede henne, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Gud velsigne deg, søster. La oss høre hvordan du—hvordan du klarer deg.

Tror du, søster? [Søsteren sier: “Ja, det gjør jeg.”—Red.]

Å Kjære Himmelske Far, jeg ber for vår søster, og stoler på at Du vil helbrede henne nå. Jeg legger hendene mine på henne, i Jesu Kristi Navn.

Tro nå. Det er riktig. Bare gå, tro.

Tror du, broder? [Broderen sier: “Ja.”—Red.] Alle synder bekjent?

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede vår broder og gjøre ham frisk, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Tror du, søster?

225 Å Gud, jeg ber at, i Jesu Kristi Navn, ydmykt, i denne stunds sødme og ydmykhet, må Den Hellige Ånd gjøre denne kvinnen frisk. [Søsteren sier: “Og jeg ber, ber for sønnen min. Jeg har ikke sett ham på tjue år.”—Red.] Jeg ber om at Gud må sende sønnen din til deg, kjære søster. Gud velsigne deg.

Kjære Far, jeg ber for vår søster her. I Den Hellige Ånds sødme, må Han komme nå og helbrede vår søster, i Jesu Navn. Amen.

Velsigne deg, søster.

Kjære Gud, jeg ber for min broder, mens han står her og jeg legger hendene på ham, og ber om hans helbredelse, i Jesu Navn.

Velsigne deg, min broder. Ja vel.

Lille gutt?

Kjære Gud, legger hendene på den lille, jeg velsigner ham i Jesu Kristi Navn, for hans helbredelse.

Tror du nå, søster? [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Ønsker du å bli bedt for også?

226 Kjære Gud, jeg ber for henne, idet jeg legger hendene på henne. Nå, dette er Ditt oppdrag, det var det Du sa vi skulle gjøre: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Du sa det, Herre. Amen.

Nå, Han sa det, gjorde Han ikke? Må være på den måten, søster.

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede vår søster og gjøre henne frisk, i Jesu Kristi Navn. Amen. Gud velsigne deg, søster.

Har du kommet i tro, søster?

227 Kjære Himmelske Far, jeg ber om Dine velsignelser over vår søster, bare adlyder det Du sa vi skulle gjøre. Du sa: “Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene sine på de syke”, sa Du, “skal de bli friske.”

228 Må jeg stoppe her bare et øyeblikk, for å si noe om dette, bare for å la folket hvile et øyeblikk, bare et øyeblikk. En kritiker sa en gang, til meg, at det ikke stemmer. Men, ser dere, Han sa: “Disse tegn skal følge.”

229 Dere har hørt Budskapet mitt om *Rettsaken*, å stille Jesus for retten. Ser dere, Han sa til Noa: “Det kom til å regne.” Det regnet ikke på hundre og tjue år, men det regnet likevel. Han fortalte Abraham at han ville få en sønn med Sarah. Det var tjuefem år senere. Han sa ikke når. Han sa de ville få sønnen. Tjuefem år senere skjedde det. Ser dere, Han sa ikke når.

230 Han sa: “Troens bønn skal redde den syke. Gud skal reise dem opp. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.” Var det det Han sa? Han sa ikke at de ville hoppe opp og gjøre

det akkurat da. Han sa: “De skal bli friske.” Ser dere, det er Hans løfte. Det er det vi tror.

Kom, søster. Tror du at det er sant? [Søsteren sier: “Ja, det gjør jeg.”—Red.] Da er det ingenting som kan hindre deg i å bli helbredet.

Jeg legger hendene mine på søster, i Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse. Amen.

Tror du, søster? [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Alle synder bekjent, og du er klar?

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på søster, i lydighet til Ditt bud, og ber om hennes helbredelse, i Jesu Navn. Amen.

²³¹ Jeg vil at dere som blir bedt for, jeg vil at dere skal gjøre meg en tjeneste. Jeg vil at dere skal rapportere, før disse møtene er over, hva som skjer; og bare la forsamlingen, de andre menneskene, se hva som virkelig finner sted. Kanskje i morgen, neste dag, eller når, bare se hva som skjer.

²³² Posten min har vist at det er—det er noe ganske annet enn bare å la dem prøve å teste sin egen tro. Fordi, Jesus sa: “De legger hendene på dem. De legger hendene på dem, de skal bli friske.” Nå, få tak i hva Han sa. Han sa ikke at de ville hoppe opp og løpe opp og ned på gulvet. De kunne gjøre det. Men Han sa: “De skal bli friske.” Var det det Han sa? Det var det Han sa. Det er det jeg tror. Og Han er her nå, Han som sa Ordet er her for å gjøre det slik.

Tror du, sir? [Broderen sier: “Amen.”—Red.]

Kjære Himmelske Far, på bekjennelsen av hans tro og det han tror, legger jeg hendene mine på ham, i Jesu Kristi Navn, for hans helbredelse.

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på denne kvinnen, i Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse. Ja vel.

Kjære Far, jeg legger hendene mine på denne kvinnen, i Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse. Du sa: “Hun skal bli frisk.”

Klar for helbredelse, søster?

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på henne, i Jesu Kristi Navn, at Du vil helbrede henne.

Ja vel, kjære søster, er alt klart for helbredelse? Troen din har nå blitt innfridd, tror du at du kommer til å bli frisk?

²³³ Og, Gud, jeg legger hendene mine på henne, ved å adlyde Ditt bud: “Til hele verden, enhver skapning.” Jeg legger hendene på henne, i Jesu Navn, for hennes helbredelse.

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på min broder, i Jesu Kristi Navn, for hans helbredelse.

Kjære Gud, jeg legger hendene mine på min søster, i Jesu Kristi Navn, for hennes helbredelse.

[Tomt område på lydbandet—Red.]... går nedover midtgangen. Jeg ville bare ikke trette dere ut. Du vil bli helt bra hvis du vil tro det nå.

Kjære Gud, jeg ber om at Du må helbrede min søster, i Jesu Kristi Navn. Amen.

[Tomt område på lydbandet—Red.]... for å hjelpe meg å be for disse menneskene.

²³⁴ Nå har vi noen lommeterklær her, og så videre, her inne, som skal bli bedt over. Og jeg vil at dere skal fortsette å be med meg nå, nå, disse små pakkene, nå. Jeg vet at dette høres veldig rart ut for folk å be over en liten ting som dette. Men om du bare kunne komme inn på kontoret mitt, en gang, og bare følge med. Hvis vi hadde beholdt vitnesbyrdene gjennom disse årene, tror jeg ikke at vi kunne ha stabet det opp på denne plattformen, som har blitt helbredet bare ved å sende ut disse bønnedukene som dette, millioner av dem, rundt om i hele verden. Nå, vet dere hva det er—det er?

La noen hente det lommeterkleet der, for den—den unge . . . Du vil kjenne igjen lommeterkleet ditt, vil du, broder? Ja vel.

²³⁵ Og jeg har sett små, forkrøplede barn bli helbredet. Og ser dere, hva det er, det er bare et kontaktpunkt, som Oral Roberts pleide å si. Det er bare et kontaktpunkt. Vi ber. Nå, vi gjør ikke dette selv, vi gjør dette fordi Bibelen gir oss i oppdrag å gjøre dette. Vi vet alle at det er sant.

²³⁶ Nå, det er mange mennesker som salver lommeterklær og så videre. Vel, nå, vi synes det er helt i orden, ja visst, men hvis vi bare . . . Bibelen sier ikke at de “salvet” lommeterklær.

²³⁷ “Men de tok lommeterklær fra kroppen til Paulus.” Ser dere nå hva jeg snakket om? Nå, det de så var den levendegjørende kraften i Paulus, og de visste at Han var Guds tjener. De visste at Gud var i ham. De visste at alt som han rørte ved, var velsignet. Hvor mange forstår det? Si: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

²³⁸ Dere vet, jeg tror Paulus var ganske bibelsk i det han gjorde. Tror ikke dere det? Vil du at jeg skal fortelle deg hvor jeg tror han fikk ideen om å gjøre det? [Noen sier: “Fra Elisa.”—Red.] Fra Elisa, er riktig. Ser du, Elias sa: “Ta denne staven og gå og legg den på barnet.” Og profeten sendte staven fordi han visste at alt han rørte ved var velsignet. Han kjente sin stilling. Han . . . hvis han bare kunne få kvinnen til å tro det samme.

Se nå, nå, Bibelen sier ikke engang: “De skal be for de syke.” Det står: “De skal legge hendene på de syke.”

²³⁹ Bare tenk, folket så, i apostelen Peter, Guds Nærvær manifestert i denne mannen, så de—de til og med la mennesker i hans skygge, og de ble helbredet. Hvor mange vet at det er bibelsk? Det er like mye Skriften som Johannes 3,16. Ser du,

alt sammen er Guds Ord. Nå, folket, dere vet at skyggen av den mannen ikke helbredet folket.

²⁴⁰ Men, hør her, hvis Guds kraft var over den profeten, i årevis etter at han døde, så til og med en død mann ble kastet på kroppen hans, hans bein. Kroppen var ikke engang der; beina var der. Og Guds Nærvær var på disse beina, slik at den døde mannen ble levende igjen.

²⁴¹ Nå, vet dere ikke at den samme Gud som gjorde alle de tingene, er rett her i kveld? Før—for meg, jeg tror vi skulle være de lykkeligste menneskene i hele verden. Bare tenk på dette.

²⁴² Jeg—jeg håper at jeg ikke fikk forsamlingen min til å tro at det er noe jeg gjør selv. Dere—dere vet bedre enn det. Jeg, jeg er deres broder, ser dere, og jeg er bare deres broder.

²⁴³ Men jeg vet, jeg vet dette, at Gud er her. Og jeg vet at Han har gitt noe til oss, som vi ikke kan forklare, uten ved Guds Ord, som erklærer at det skulle være her på dette tidspunktet. Så, det gir oss også identifikasjon til å vite at vi lever i de siste dager. Det gir oss identifikasjon til å vite at dette folket, dette utkårede, utvalgte, utkalte, forutbestemte . . .

²⁴⁴ Nå, det er et stort ord, *forutbestemme*, men vi vet alle at det er sannheten. Vi vet godt at den uendelige Gud forutbestemte alle ting ved forutvitenhet før verdens grunnleggelse, selv Lammet ble slaktet; og ethvert navn som noen gang ville være i Boken, ble satt i Boken før Boken i det hele tatt ble skrevet. Nå, hvor mange vet at det er sant?

²⁴⁵ Og Jesus kom for å—å gjenløse de som var i Boken. I Bibelen, kom Lammet fra bak forhenget, og tok Boken og åpnet Seglene som Den var forseglet med, for Han kom for å gjøre krav på alle Han hadde gjenløst. Han er Forbederen nå, en Forbeder som går i forbønn for de som Han har gjenløst. Alle som har sitt navn skrevet i Livets Bok hos Lammet, er gjenløst.

²⁴⁶ Som jeg kom med en litt ubehøvlet, liten uttalelse her om kvelden . . . Jeg venter på . . . alle disse lommeterklærne her. Jeg prøver ikke å tale på nytt, men jeg sa at det var en liten uttalelse . . . Jeg håper ikke dette høres vanhellig ut, ser dere. Men slik som bonden som satte høna, og ikke hadde nok egg, så han fikk tak i et ørneegg, og han satte det under høna, og hun klekket ut en ørn. Og han var en veldig merkelig kar blant alle kyllingene, fordi de så ikke ting helt likt. Men det var alt han noen gang hadde sett, var høna. Han hørte bare én stemme, den hørtes ikke ut som hans stemme. Heller ikke kunne han lage en stemme som høna eller kyllingene. Han likte ikke maten deres, siden de spiste fra gårdsplassen. Det var noe annerledes med ham, men han visste ikke hva forskjellen var.

²⁴⁷ Og så en dag, var det ørnemoren som visste at hun hadde lagt et visst antall egg. Og det var ett av disse eggene, som skulle være sønnen hennes, som manglet. Så hun dro ut for å lete etter ham,

og hun fant ham på gårdstunet. Og hun skrek. Og da hun skrek, kjente den lille ørnen stemmen til moren. Som Jesus sa: "Mine får kjenner Min Røst."

²⁴⁸ Jeg tror, i går kveld, da jeg så det panelet av baptister, presbyterianere, og den slags, de kan ha blitt klekket ut under en høne. Unnskyld meg, brødre, ser dere. Men Mor visste at Hun hadde Sine elsklinger der ute et sted. Så disse mennene som sto der, bestred ikke maten de hadde fått fra hønemoren, og så videre, men nå er de ørner, ser dere, de flyr etter maten sin. Ser dere?

²⁴⁹ Og jeg tror menigheten kan sammenlignes med en scene jeg så for ikke lenge siden, da jeg kom ned fra Tucson, eller fra—fra Phoenix, på vei til Tucson. Jeg så et mystisk syn. Og det knuste nesten mitt hjerte, å se hva som hadde skjedd, hvordan . . . hauken, som pleide å fly i luften, broren til ørnen, som er et bilde på menigheten.

Og Jehova er Ørnen. Han kalte profetene Sine "ørner". Han kalte Seg Selv, Jehova, "Ørn."

²⁵⁰ Men denne hauken har mistet sin identifikasjon for lenge siden, for den svever ikke lenger gjennom luften og jakter på kjøttet slik den skal. Men den sitter på telefonledningene og oppfører seg som et åtseldyr. Han—han jakter på døde kaniner som bilene har drept, og han og gribbene går ut der og spiser sammen. Han hopper som en gribb, i stedet for å gå som han skulle gå. Han har mistet sin identifikasjon.

²⁵¹ Og jeg sier dette med all gudelig kjærlighet og respekt, menigheten har mistet sin identifikasjon for lenge siden, som en søsterørn. Hun sitter rundt omkring. I stedet for å grave ned i Ordet og finne ut om disse tingene er riktige, venter hun på en pakke med søndagsskolelitteratur som er utarbeidet av en gjeng med intellektuelle et sted, en død kanin som er blitt drept et annet sted. Hopper som en gribb! Gud hjelp oss å fly bort fra det.

Disse løftene er sanne. Ikke hva noen sa om Det, men hva Gud sa om dem! De er sanne. Jeg er så glad for å være forent med ørner.

La oss be sammen for våre syke.

²⁵² Kjære Himmelske Far, vi lærer i Bibelen at de tok lommeterklær og forklær fra kroppen til Paulus, og demoner gikk ut av folket, og urene ånder forlot dem. Nå, Far, står jeg her over disse lommeterklærne, som representerer enhver person som er til stede. Det er Kristi Legeme, oss sammen. Vi erklærer, ved nåde og kjærlighet, at vi er her for å representere Hans Brud, og tror, har samfunn med Ham i Hans Rike. Og vi vet at vi ikke er Paulus, men vi vet at Du fremdeles er Jesus.

²⁵³ Og vi ber om at Du vil ære disse menneskenes tro. Hvis de hadde levd tilbake på Paulus' tid, ville de ha hørt dette samme Evangeliet, sett de samme tingene. Derfor er de den samme typen mennesker. Du er den samme Gud. Så jeg ber, Kjære Gud, at Du må ære deres tro, slik Du gjorde for de i Bibelens dager. Og må enhver demonmakt, enhver sykdom, enhver lidelse, som har bundet menneskene som disse lommelørklærne og pakkene her representerer, må den onde sykdommens makt forlate dem.

²⁵⁴ Det ble sagt, en gang, at Israel vandret på sin post, til et lovet land. Og rett på sin post, kom fienden og presset dem opp i et hjørne, og Rødehavet avskar dem fra deres tjeneste, og i deres marsj. Og Gud så ned fra himmelen, gjennom Ildstøtten, og havet ble redd. Det rullet tilbake sine bølger, fordi Guds bølger var på havets bunn. Og Den banet vei for Hans barn, som vandret på lydighetens vei.

²⁵⁵ Nå, Gud, hvis Rødehavet ble redd, og rullet tilbake sine bølger, rullet tilbake sitt vann, og ga plass til reisende barn som vandret i lydighet; Kjære Gud, i kveld, se ned gjennom Blodet til Din Sønn, Jesus, som ga løftet. Og når disse lommelørklærne blir lagt på de syke kroppene til folket, må Guds øyne se, og må den sykdommen, den djevelen, bli redd og bevege seg bort. Og må folket fortsette reisen til det lovede Land, med god helse og styrke. Da Israel vandret gjennom ødemarken, var det ikke én svak person iblant dem, ved reisens slutt. Må det bli gitt til disse menneskene, Far, for vi sender disse lommelørklærne, i Jesu Kristi Navn. Amen.

²⁵⁶ Gud velsigne dere, hver enkelt. Når du får lommelørklærne dine nå, så tro av hele ditt hjerte. Tror du at Gud hører dette? Ser du? Jeg—jeg ønsker å si dette. Ikke, ikke tvil, det minste. Ser du, det kan virke veldig rart. Unnskyld meg, bare et øyeblikk. Ikke tvil, det minste. Men tro nå, at det vi har bedt om, vil Gud gi.

²⁵⁷ Tror du at Gud er her, som kjenner ditt hjertes hemmelighet? Vet og tror du at det er Gud? Nå, bare slå deg til ro med det, det kan ikke være noe annet. Ser du?

²⁵⁸ Nå, hva om det var mange år som lå foran oss, da ville dette være historie om mange år. Og når folk i årene som kommer, hvis det skulle bli slik, ville de komme og si: "Vel, hvis jeg hadde levd da, hadde jeg sett det skje, ja, så ville det vært alt jeg hadde trengt å vite. Jeg ville trodd det med en gang!" Ser du, det samme som du tror, hvis du hadde vært der tilbake da Han gjorde det da! Husk, det er fremdeles Ham. Det er Hans Liv i deg. Gud velsigne dere.

65-0426 Å bevis Hans Ord
Embassy Hotel
Los Angeles, California USA

NORWEGIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org